

RAČUNOVODSKI SERVIS

PORT d.o.o. Portorož
Računovodsko - finančne storitve
Liminjanska 96, Lucija
Tel. 05/6779-480
e-mail: port.kenda@siol.net

*Bralkam in bralcem
ob prazniku občine
Piran, 15. oktobra,
čestitamo*

Uredništvo

IZ VSEBINE

- ☛ Naš obraz: Jani Forte
- ☛ Odmevni DEKD v Piranu
- ☛ Stranske poti so zanimivejše od glavnih
- ☛ Pisma Portorožanu

Vam ni do kuhanja? Pri-
rejate cocktail party, ban-
ket, slavnostno kosilo ali
večerjo, piknik? Pokličite
nas, izberite čas Vašega
dogodka, za ostalo
poskrbimo mi. V prijetni družbi in ob odlični ponudbi, Vas
bomo pogostili po Vašem okusu. Vabljeni!
Pokličite: 05/674-20-72

MIŽANJE OBČINSKEGA SVETA

V eni od lanskih števil Portorožana smo se lotili za demokratično življenje naše občine nič kaj obrobne problema, ki se mu na kratko reče konflikt interesov. Ponavadi se razvije iz vlog, ki jih ljudje igramo v družbi. Povzroča ga opravljanje dveh (ali celo več) obveznosti, pri katerih se interesi tepejo: denimo članstvo v občinskem svetu in direktorska funkcija javnega podjetja ali zavoda. Takšnih primerov je bilo – in jih je žal še – v piranskem občinskem svetu kar nekaj, toda navkljub javnemu razgaljenju tega za družbeno življenje skupnosti negativnega pojava, se nič ne spremeni. Saj veste, kako gre to: psi lajajo, karavana gre dalje.

»Konflikt interesov je situacija, v kateri ugotoviš, da lahko enega izmed svojih poslov, interesov, dolžnosti izpolnjuješ le na račun drugega svojih poslov, interesov dejavnosti ali dožnosti«, pravi Američan **Eugene Goodwin**. Kako naj se torej izogneta nasprotja interesov v našem, domačem primeru, direktor in član uprave javnega gospodarskega podjetja Okolje Piran, gospoda **Darij Barrile** in **Sebastijan Jeretič**, ki sta hkrati tudi člana sveta občine Piran? Razen če sta sposobna razcepiti svoji osebnosti, je konflikt naravnost neizogiben! Kateri svoji dolžnosti sta bolj lojalna, katere interese postavljata na prvo mesto: koristi podjetja, kjer služita svoj osnovni življenjski kruh, ali javnemu interesu, kateremu naj bi služila kot občinska svetnika? Oba se – hočeš nočeš – vsak dan znova soočata s tekmujočimi si lojalnostmi: razpeta sta med lojalnostjo svojemu podjetju, katerega koristi niso nujno identične interesom skupnosti, ter med pripadnostjo občinskemu svetu, ki naj bi v največji mogoči meri zastopal interese te iste skupnosti, ki ju je izvolila. Nepristranski opazo-

nadaljevanje na 3. strani

»Kolikokrat nas je mama klicala domov, a je bil glasnejši krik svobode...« (Eros Ramazzotti)

Obala

nepremičnine

PROMET Z NEPREMIČNINAMI

Obala 16, Krajevna skupnost Portorož

Tel.: 05/674 10 30

GSM: 041/35 22 00

www.obala-realestate.com

“SREČEN SEM, KER MI MORJE DOVOLI, DA GA SPOZNAVAM!”

Jani Forte, 52-letni biolog Morske biološke postaje Piran (Nacionalni inštitut za biologijo), doma iz zaselka Sikuri v Sv. Petru, poročen, oče dveh otrok, je človek stoterih darov. Z dušo in telesom je predan svojemu ustvarjalnemu poklicu, hkrati pa se resno ukvarja z glasbo, ekološkim kmetovanjem, športom (rad kolesari, upa pa tudi, da se bo kdaj vrnil k šahu). V študentskih letih je sodeloval pri arheoloških izkopavanjih ter se ukvarjal s študijem plazilcev. Gre za človeka, ki je vselej znal združiti prirojeno bistroumnost s praktičnim življenjem.

Jani je Zasavec. Rodil se je v Trbovljah, prvih osem let pa je živel v Zagorju. Zatem se je družina preselila v Koper, kjer je končal osnovno šolo in gimnazijo. Biologijo je študiral na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Danes velja za “železni repertoar” piranske Morske biološke postaje. Tukaj je prvič delal že v študentskih letih (1972), od leta 1976 pa je na Nacionalnem inštitutu za biologijo redno zaposlen. Začel je kot tehnični sodelavec, nadaljeval kot projektni sodelavec, od leta 2001 pa je višji razvijalec.

Morje ti da vsak dan kaj novega

Fortejevo delo je kar težko opisati v eni sapi. Sodeluje v domačih in mednarodnih projektih. Gre predvsem za raziskave s področja ekologije morja ter za analize raznolikosti njegovih sistemov in združb. Z ladjo Sagita, sodobno opremljenim 12-metrskim plovilom, pluje na raznolike raziskovalne poti v Tržaškem zalivu, pa tudi po srednjem in južnem Jadranu. Na terenu opravlja številne naloge, od tistih najbolj preprostih do strokovno najzahtevnejših. Kot biolog, tehnični delavec, potapljač in snemalec pomembno prispeva k uspešnim zaključkom raziskovalnih akcij. Običajno zadano nalogo zaključijo z računalniško obdelavo podatkov. Zmontiral je veliko čudovitih podvodnih filmov, ki jih inštitut potrebuje pri svojem delu in za predstavitev rezultatov tega dela javnosti, večkrat pa so uporabljeni tudi v raznih televizijskih dokumentarnih prispevkih. Na morje je usodno navezan:

“Morje je nekaj, kar se ne da opisati. Vesel sem, da mi dovoli, da ga spoznavam. Ker se mu približujem na neagresiven način, mi ni še nikoli zagrozilo. Morja se nikoli ne “navadiš”, vsak dan ti ponudi kaj novega...”

Glasba v krvi

Jani ima kot rečeno še veliko konjičkov, denimo glasbo. Harmoniko igra že od zgodnjega otroštva, v gimnazijskih letih pa

je sodeloval v harmonikarskem orkestru ter pri baletni skupini. Janiju v tem smislu veliko pomenijo 80. leta, ko je igral harmoniko pri “Mahniču” v Dragonji. Pa ne zgolj zaradi vsakokratnega radoživega odziva turističnih popotnikov ob njegovem igranju, marveč tudi zaradi prijaznega gospodarja Gvida Mahniča in sploh družine Mahnič.

Danes je Jani eden od promotorjev glas-

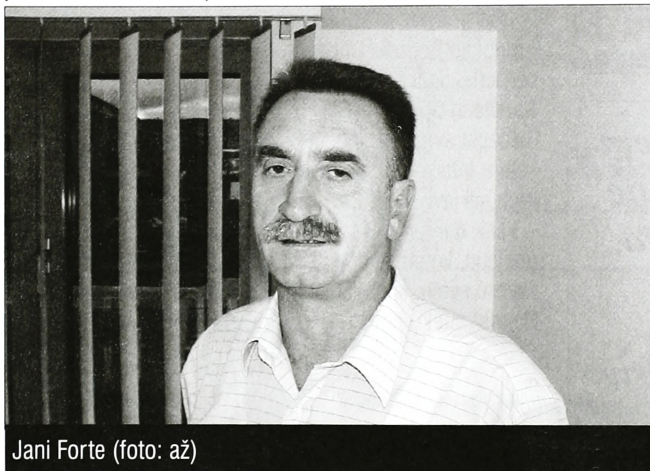
ali gnojilo - mora imeti certifikat ali kakšen drug dokaz o neoporečnem izvoru). Janiju se vse to zdi zelo prav. Tovrstno kmetovanje se namreč v vsakem smislu obrestuje, s tem, da moraš, če se odločiš zanj, povsem spremeniti “razmišljanje”. *“Gre za drugačen pristop, ko se poskušaš z naravo sporazumeti, ne pa jo premagovati,”* komentira svojo odločitev.

O njegovem pretanjenemu občutenju narave priča še veliko drugih aktivnosti. V zadnjih dveh letih je še z nekaterimi strokovnjaki in vaščani dejavno sodeloval v raziskavah vodnih virov v okolici Sv. Petra. Skupina je s pomočjo sledilnih poizkusov prišla do zaskrbljujočih ugotovitev. V hribu se skriva ogromen naravni vodni rezervoar, ki pa je ogrožen zaradi neurejenih greznic in nedokončanega kanalizacijskega sistema, od koder v podtalnico vdirajo fekalije. Ustrezno rešitev še iščejo.

Vse zapisano je seveda le del bogatega Janijevega življenjskega mozaika. Samo od sebe se postavlja vprašanje: le kje najde čas za vse to?

Pripravil: Andrej Žnidarčič

** Špičikuc je domače ime za siničko. Sinička spomladi vzpodbuja kmete, da špičijo kole (“špiči kuc, špiči kuc...”).*

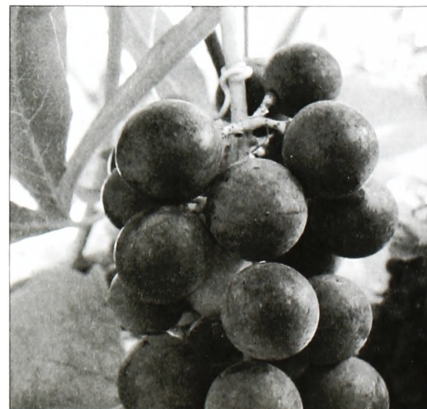

Jani Forte (foto: až)

bene skupine *Špičikuc* (*), sekcije KUD Sloga iz Sv. Petra. S svojima otrokoma ter nekaj mladimi iz vasi je, čisto za hec, pred nekaj leti začel vaditi po kleteh. S časom se je skupina dopolnjevala in rasla. Ob spodbudi posameznih ljudi, med njimi številnih glasbeno izobraženih, ter ob poznejši podpori piranske občine, KS Sv. Peter, TD Škurša idr., je iz tistih “hecnih časov” nastala skupina, ki jo vabijo na prireditve, otvoritve, izpelje pa tudi že samostojne koncerte. Sestavljajo jo danes povečini že izkušeni glasbeniki, ki so člani tudi nekaterih drugih glasbenih skupin. Igrajo izključno instrumentalno glasbo: zimzelene melodije, funky jazz, filmsko glasbo...

Za ekološko kmetovanje moraš imeti pogum

Kot inovativen kmetovalec, je Jani lani prijavil ekološko kmetijo, na kateri skupaj z družino obdeluje 300 oljk. Država ekološko kmetovanje podpira, vendar hkrati skrbi za strog nadzor (vsak izdelek - recimo sadika

valec se težko znebi vtisa, da imata izmed svojih vlog oba raje tisto, za katero prejmeta redno mesečno plačo. Kar je z vidika stališča »bolje vrabec v roki kot golob na strehi« povsem razumljivo, kajti politična kariera je, dandanes še posebej, zelo negotovo »podjetje«. Za družbeno

znati

Kako naj potemtakem volilci ne podvomijo, da so vse odločitve občinskega sveta sprejete v dobro večine in da jim niso botrovali najrazličnejši interesi ter koristi posameznikov? Na račun portoroške osrednje plaže, s katero upravlja piransko Okolje, je bilo, denimo, letošnje poletje izrečenega dosti trpkega in nemalokrat so kritike povsem upravičene. Ali so člani sveta občine Piran, zdaj ko je poletja konec, zmožni trezne, nepristranske analize načina vodenja plaže in posledic, ki jih je tovrstno upravljanje potegnilo za sabo? Kako neki naj oba vodilna na Okolju in istočasno občinska svetnika brez čustvene prizadetosti razpravljata o tem problemu, ki zanju najbrž sploh to ni, ne da bi ga poskušala do skrajnosti minimalizirati? Enako kot o težavah, nastalih po neuspešnih prodajah poslovnih prostorov, zgrajenih v objektu nove garažne hiše na Arzah. Takšnemu konfliktu interesov bi se bil svet občine Piran brez kančka dvoma lahko vnaprej, preventivno izognil, saj ga ni težko predvideti. Preprosto: ob imenovanju obeh svetnikov na vodilni funkciji javnega podjetja Okolje, bi ju morali razrešiti članstva v občinskem svetu. Njiju pa bi zamenjala kandidata, ki sta na zadnjih lokalnih volitvah kandidirala

Letošnjega avgusta smo občinsko službo za odnose z javnostmi povprašali o višini plače nekaterih vodilnih v občinskih javnih podjetjih oziroma zavodih. Prejeli smo podatke junijske plače predsednika uprave Okolja, **Darija Barrileta**, ki je zaslužil 883.243,10 tolarjev bruto, ter člana uprave **Sebastjana Jeretiča**, katerega plača je bila junija 846.606,10 tolarjev (bruto, da ne bo nesporazumov). Iz javnega podjetja Ogrevanje - ta je v lasti Občine Piran le v manjšinski lasti - pa so sporočili višino julijske bruto plače njihovega direktorja **Danka Juretiča**, ki je znašala 1.066.449,30 tolarjev. Plača direktorja portoroškega javnega zavoda Avditorij, **Patrika Grebla** je bila skromnejša, saj je julija zaslužil 610.830,30 tolarjev bruto.

skupnost pa je katera-koli situacija, ki neizogibno pripelje do nasprotujočih si interesov, nesprejemljiva. Delovanje članov občinskega sveta bi moralo biti transparentno, nikogar ne bi smeli bremeniti katerikoli lastni, zasebni ali interesi organizacije, kjer je zaposlen oziroma od katere je materialno odvisen! Igranje dveh vlog, ki se med sabo bijeta, sproža vprašanje o temeljnih moralnih vrednotah, kot sta na

primer poštenost in pravičnost.

Če se mu ne moremo izogniti, je treba konflikt interesov javno pri-

V nadzornem svetu Ogrevanja sedijo: **Bojana Fortuna Vister** in **Stefan Lebar** (oba Petrol), interese občine Piran zastopajo **Alberto Mancin** ter **Drago Žerjal** in **Ivan Dekleva**, ki sta bila na novo imenovana junija letos (namesto podžupana **Saša Šramla** ter **Luciana Miloka**). Svetu javnega zavoda Avditorij pa predseduje **Milena Oblak-Juh**, članica sveta občine Piran, kot tudi **Marko Gorenc**, **Boštjan Andrejč** ter **Matjaž Ukmar**. Drugi člani so še: **Natalija Planinc**, **Fulvia Zudič**, **Mitja Rotovnik**, **Borut Bažec** ter **Robert Mahnič**.

Ko bi vodilna na Okolju prišla na sejo občinskega sveta, da bi pojasnjevala zadeve v zvezi s svojim podjetjem, bi bila njuna vloga jasna, prav tako tudi interesi, ki bi jih zastopala. Zdaj ni tako! Občinski svet pa nič, enako kot nadzorni svet Okolja, ki ima naravnost neverjetno sestavo. Štirje od šestih članov so pripadniki strankarske koalicije, v čigar rokah je aktualna občinska oblast! Predseduje mu **Klavdij Mally**, drugi so hkrati še člani občinskega sveta – **Štularjeva**, **Jana Tolja** in **Janez De Reggi** ter dva predstavnika zaposlenih, **Mirko Potočnik** in **Marija Terčelj**. Kje so pripadniki opozicije, saj je menda v naši občini imamo vsaj z vzorec, ali pa naj kar slepo verjamemo, da so vse odločitve oblasti vselej sprejete v najboljši veri in v korist vsega občestva?

A naj nadaljujemo o nasprotju interesov. Preučevalci tega pojava pravijo, da se mu je treba - konfliktu interesov namreč - predvsem izogniti, česar piranski občinski svet ni naredil, pa bi bil lahko, kot smo dokazali (sicer pa velja tudi »pravilo zdrave pameti«, saj ni treba veliko miselnega napora, da bi spregledali, kje tičijo nevarnosti za pojav konflikta interesov!). Če pa je že tukaj, ga je treba – kar je edino pošteno - pred javnostjo priznati! Toda celoten občinski svet, z vodilnima na Okolju vred, katerima pomaga »držati štango« še tretji svetnik, **Matjaž Ukmar**, ki - ob svetniški - od lanskega leta opravlja tudi vodilno (plačano) funkcijo Športnega centra Piran, molčijo kot grob. Vsi, ki za svoje sestankovanje na občinskem svetu in njegovih delovnih telesih dobivajo tudi sejnine, naj bi za svoje delo odgovarjali - svetu občine Piran! Je mar to dobra šala ali kaj?!

Livija Sikur Zorman

ŠOLA ČUSTVENE INTELIGENCE

VAS VABI
na brezplačna predavanja, predstavitev in vpis

Kaj mi sporočajo čustva?
četrtek, 29.9. ob 19. uri
Krajevna skupnost Portorož

Kako izboljšati odnos do sebe in drugih?
torek, 4.10. in ponedeljek 10.10. ob 19. uri
Gledališče Koper

Kaj mi sporočajo čustva?
četrtek 6.10. in sreda 12.10. ob 19. uri
Gledališče Koper

Informacije:
www.cdk.si/sci, tel.: 01/433 93 03

CDK - Zavod za izobraževanje, vzgojo, razvoj in kulturo

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE

Septembrske prireditve v okviru Dnevoev evropske kulturne dediščine so potekale po vsej Sloveniji. Vsako leto pripravi odprtje dnevov drugi kraj v Sloveniji. Tokrat je bil izbran Piran, ne po naključju, ampak na osnovi lanske izkušnje, v kateri se je izkazalo društvo za ohranjanje naravne in kulturne dediščine ANBOT.

Letošnji program je bil tako veličasten, da je direktor slovenskega zavoda za ohranjanje kulturne dediščine **Janez Kromar** predsednici društva **Nataliji Planinc** priznal naslednje: »Spravili ste me v zadrego. Ne vem, komu naj zaupam odprtje dnevov prihodnje leto. Ne vem, ali vas lahko kdorkoli v Sloveniji lahko prekosi.«

Piran je 24. septembra žarel in vrvel. Člani društva ANBOT so skrbeli,

KULINARIKA NA DNEVIH EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE V PIRANU

Piran je razvil svojo dobro kuhinjo na štirih virih: to so kmetijske površine, narava na kopnem, soline in morje. Danes je pretežno glavni peti vir – trgovina, zato je piranska kuhinja osiromašena, sicer ne po izbiri pač pa po pristnosti in okusu.

Istrani so sloveli kot sladokusci in dobri kuharji, posebno je to veljalo za piranske.

Znano je, da so pogostitve koprskih plemiških družin najbolje pripravili prav piranski kuharji. Tudi v Beneški republiki so bili piranski kuharji priznani. O tem priča tipična beneška pustna maska PIRANČAN - EL PIRANESE, ki nosi več vrst kruha, mesa, suhega sadja in vino.

Namen skupin, ki so predstavile piransko kulinariko, je opozoriti današnje prebivalce na domače vire hrane in na pretrgano vez med mestom in podeželjem.

Kulinarika je eden zelo pomembnih elementov turistične ponudbe. Predstavitev je vabila hotelirje k razmisleku – danes dobi gost v hotelu s petimi zvezdicami instant polento, medtem ko so Istrani v preteklosti poznali veliko različnih mok za polento – belo, rdečo, rumeno, krompirjevo, zimsko, jesensko, spomladansko, dobno in debelo mleto ... Portorož se kot zdraviliški kraj ponaša s petimi zdravilnimi elementi. Naravno pridelana zdrava hrana bi bila lahko šesti element.

Nosilci kulinaričnega programa so bili Društvo za trajnostni razvoj Istre, piranski ribiči, Ribiško društvo Oradela, skupina Šavrinke, Zvonko Sadar, sečoveljsko društvo Taperin in Emilija Pavlič.

Društvo za trajnostni razvoj Istre je na Ribiškem trgu predstavilo hrano in pijačo, naravno pridelano na okoliških vrtovih, nabrano na njivah in travnikih, v gozdovih in solinah, izdelano na sonaraven način in po starih receptih. V plenjerjih je bilo suho sadje, slaščice iz suhega sadja, čaji, zeliščna sol in pripravki za nego telesa. Ponudili so zeliščne fritaje, osvežilne čaje, naravno pridelani refošk in v žganje namočeno sadje. **Piranski ribiči** so na barkah čistili in krpali mreže, pripovedovali in pripravljali morske dobrote. Ribiško društvo **Oradela** je na glavnem pomolu mlade učilo trnkariti po starem – s tonjo – z roko, na Tartinijevem trgu pa so pripravili stare ribje jedi. **Šavrinke** so s svojim prihodom ponazorile vez med italijanskim mestom in slovenskim podeželjem. **Zvonko Sadar**, gozdar in poznavalec avtohtonega raslinja, je ponudil skorševo in brekovo žganje. Društvo **Taperin** iz Sečovelj je prikazalo, kar je podeželje nudilo mestu – svežo zelenjavo in sadje, marmelade in mezge, predstavilo bo domače obrti – pletenje košar, brušenje nožev, vezenje rjuh. Na pomolu je **Emilija Pavlič** čistila ribe in pripravila marinado, na štedilniku je kuhala polento, za žejo pa ponudila tamparanje (vodo s kisom).

Nada Kozina

da je teklo vse, kot so si zamislili v nekajmesečnih temeljitih pripravah. Preko celega dneva je šeststo nastopajočih pripravilo šestdeset različnih dogodkov. Sodelovale so številne skupine in posamezniki, ki so vsak po svoje predstavili piransko nesnovno kulturno dediščino: šege in navade, verovanja, jezik, besedno umetnost, branje, likovno obzorje, pevsko kulturo, glasbo, plese, dramatiko in gledališče, prosti čas in zabavo, igre odraslih, izvire znanja, ustno izročilo, zdravilstvo, znanje o rastlinskem in živalskem svetu, kulinariko, znanje o vremenu, zgodovinsko zavest in geografsko obzorje, tehnično znanje... Petdeset starinarjev je ustvarilo kuliso starega Pirana. Prireditve je privabila v Piran na tisoče ljudi.

Nada Kozina

*Po uradnem zaključku na vrtovih starega vrtca so se na terasi piranskega župnišča ob župniku **Zorku Bajcu** zbrali člani društev Anbot, Prijatelji zakladov svetega Jurija, Čikole Čakole in Društva za trajnostni razvoj Istre. Z **Damjano Prešeren** in **Natašo Gorenc** z Zavoda za varstvo kulturne dediščine ter **Milico Maslo** s piranske občine so prijetno utrujeni še zadnjič nazdravili.*

Mestni fantje so vrgli karte.

Sejem bil je živ...

Žena v značilni noši...

V ZELENEM OBJEMU

Na nedavni novinarski konferenci je bila predstavljena idejno arhitekturna rešitev starega hotela Palace. Kot je znano, so v začetku tega meseca v Istrabenzu, investitorju projekta, prejeli gradbeno dovoljenje za rušitev novejših prizidkov ob hotelu. Z rušenjem naj bi pričeli novembra, z obnovo hotela ter gradnjo novega prizidka pa takoj v začetku prihodnjega leta.

Pomembna odločitev projektantov, s katero so se vsekakor priklopili javnosti, je odločitev, da bo hotel povsem "pogreznjen" v takoimenoimeno "zeleni objem", hkrati pa bo iz različnih perspektiv omogočen pogled na park in pročelje tega stavbnega lepota. Poleg dreves bodo okolico gosto zasadili z grmovnicami, brščas z dišečim jasmynom.

Visoko kategorizirani obnovljeni Palace hotel bo imel v starem delu 110 sob ter v prvem nadstropju še predsedniško etažo, v novem delu pa še 60 sob. Luksuzni hotel bo kajpada potreboval tudi temu primerno urejeno okolico ter plažo. Županja **Vojka Štular** je na novinarski konferenci povedala, da ustrezne prostorske rešitve za središče Portoroža še iščejo, zagotovila pa je, da bodo storili vse, da bo hotel-ski očak zablestel v polnem sijaju.

(až)

OBČINA PIRAN
COMUNE DI PIRANO

DRAGE OBČANKE, CENJENI OBČANI!

Ob prazniku Občine Piran, 15. oktobru, vam želim vse najlepše in najboljše. Naj bo ves oktober prijetno praznovanje. Vabim vas, da se udeležite športnih, kulturnih in zabavnih prireditev v tem mesecu. Praznujmo skupaj in se veselimo trdnih človeških vrednot, za katere si je vredno in častno prizadevati.

**Županja Občine Piran
Vojka Štular, prof.**

CARE CITTADINE, GENTILI CITTADINI!

In occasione della Festa del Comune di Pirano, il 15 ottobre, faccio a tutti i miei migliori auguri. Che tutto il mese di ottobre sia una sola grande festa. Desidero invitarvi a partecipare alle manifestazioni sportive, culturali e d'intrattenimento. Festeggiamo insieme i valori umani fondamentali per i quali vale la pena d'impegnarsi.

**Il Sindaco del Comune di Pirano
Prof. Vojka Štular**

USPEŠNO KONČANA AKCIJA ZBIRANJA SREDSTEV ZA SERAŽINA

Jesen je tu in z njo mesec oktober, pričetek študija na univerzi. Letos smo v akciji OZ RK Piran in časopisa Portorožan zbirali denarna sredstva, da omogočimo našemu občanu **Borisu Seražinu** študij japonsčine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Boris je v otroštvu zbolel za mišično distrofijo in je že dolga leta vezan na invalidski voziček. Kljub teži invalidnosti je z močno voljo in veliko požrtvovalnostjo **mame Anite** končal šolanje na srednji in kasneje še na višji pomorski šoli. Že dolgo v sebi nosi željo, da bi študiral japonsčino. To daljno deželo mu je približal pokojni oče, ki je bil pomorščak. Izvedeli smo za to Borisovo željo in se odločili za akcijo zbiranja sredstev. Akcija je lepo uspela, saj se je na računu nabralo več kot 500.000 SIT, ki ste jih darovali Vi, dragi bralci Portorožana. Seveda sta bili tega veseli tudi Borisova mama in sestra **Jasna**, ki Borisa v tej želji podpirata. Vsi sodelavci in bralci Portorožana Borisu želimo veliko uspeha pri študiju.

Ana Jakič

Zgoraj: Borisova mama Anita, sestra Jasna, odg. urednik Portorožana Mitja Jančar, spodaj: predsednica OZ Rdečega križa Piran Ana Jakič in Boris Seražin.

V dobrodelni akciji za študij japonologije Borisa Seražina smo zbrali 506.000 tolarjev, od tega je 134.500 tolarjev v samostojni akciji med Borisovimi sosedi zbrala gospa **Marija** s piranskega Razgleda. Zadnjo donacijo (10.000 SIT) je prispevala gospa **Ljudmila SINKOVIČ**. Vodstvo piranskega Rdečega križa in uredništvo Portorožana se vsem, ki so sodelovali v akciji, iskreno zahvaljujejo.

Pred tedni si se krajanji Dragonje odločno upri predlogu Lokacijskega načrta Mejni prehod Dragonja. Pred izgradnjo novega prehoda, zahtevajo novo cesto, ki bo zaobšla naselje. Ob hrupu, ki ga danes povzroča promet, ni več mogoče živeti... (foto: až)

MORJE, NAŠ PASTOREK

Piransko javno podjetje Okolje, last piranske občine, je akvatorij portoroškega osrednjega kopališča, s katerim podjetje upravlja, »okrasilo« še z eno pogruntavščino - verigo plovcev prizmične oblike, ki so v resnici neke vrste plavajoči reklamni megaplakati. Večje ploskve kakšnih tridesetih v morju lebdečih objektov (dolžina daljše stranice trikotnika se vrti okoli poldrugega metra, krajši dveh pa okoli dveh) pokrivajo namreč reklamni napisi različnih družb. Portoroška krajevna skupnost je republiško upravo za pomorstvo v Kopru povprašala, ali je upravljalcu plaže izdala dovoljenje za namestitev tovrstnih plovcev ob robu morskega dela osrednjega kopališča. Iz uprave za pomorstvo so odgovorili, da se je v zvezi s postavitvijo plovcev letošnjo pomlad

Enajst taksijev

Našemu sodelavcu, znanemu portoroškemu taksistu **Andreju Susmanu**, je uspel edinstven posnetek - »ujel« je kar enajst parkiranih taksijev na taksi postaji pri pošti. Slika je zgovorna: Je za vse te taksiste dovolj kruha?

DIJAKU NOVA ČELADA

Letošnjega junija je v Gimnaziji Piran ter Srednji pomorski šoli Portorož potekala akcija »**S čelado za celo glavo**«, ki jo je organiziral občinski Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Z akcijo so želeli mlade voznike motornih koles vzpodbuditi k nošenju čelade. V anketi o tem, kaj menijo o nošenju čelade, je sodelovalo 140 dijakov. Večina je odgovorila, da je čelada pomembna zaradi varnosti, zato jo tudi nosijo. Dodaten motiv za sodelovanje v akciji je bilo nagradno žrebanje, v katerem so sodelovali vsi udeleženci ankete. Pred dnevi je **Bogdan Pajek**, predsednik sveta, v amfiteatru Fakultete za pomorstvo in promet izžrebanim dijakom podelil praktične nagrade. Prvo nagrado - čelado, ki jo je prispevalo podjetje PVG iz Kopra, je prejel dijak **Martin Pucer**.

Na pomoč! Reklama v morju!

v njihovem uradu sicer oglasil predstavnik družbe Creativ Media, ki se ukvarja z oglaševanjem na prostem, vendar so ga napotili k odgovornim za rabo morja, na Agencijo za okolje republike Slovenije. Šele po pridobitvi ustreznega, vodnega dovoljenja pristojne državne agencije, bi urad za pomorstvo lahko prosilcu izdalo dovoljenje, ki zadeva varnost plovbe. Sodeč po dopisu omenjenega urada, si oglaševalska agencija za namestitev spornih plovcev ni pridobila nobenega potrebnega dovoljenja. So si potemtakem plavajoči reklamni plovci pot v morje utrli nelegalno? Se vam morda to zdi pikolovski detalj? Pomislite: gre za morje, ki ga imamo samo za vzorec in za katerega bi morali skrbeti vsaj enako pozorno, če ne še bolj, kot za slovenske gore... Si predstavljate, da bi kdorkoli postavil svoje megaplakate (brez dovoljenja!) nekam ob vznožje Triglava ali pa – zakaj ne – kar na sam vrh?! Ali pa – reklamno še bolj učinkovita poteza – v vodo okoli blejskega otoka! Mega, mar ne?! (lsz)

*Minister **Dragutin Mate** je opredelil Portorož kot mladinski zabaviščni center, za pojem dobre zabave, pač na osnovi tega, kakršno je stanje na terenu. Drugo je, kaj piše v občinskih planih in strategijah, turističnih prospektih.*

Plaža v Portorožu je lepo urejena, za kar vsakodnevno že od zgodnjih jutranjih ur skrbi kar lepo število pridnih študentov. Toda nočni hrup, predvsem ob koncih tedna, pusti za seboj pravo razdejavanje! Ne samo smeti, tudi razbitih steklenic na tleh, v mivki, v morju! O tem bo v bodoče treba resno razmisliti.

Jan Klas

GH BERNARDIN Z NOVO ODPRTO TERASO

Hoteli Bernardin so v Grand hotelu Bernardin ob obstoječem Grand Cafeju uredili odprto vrtno teraso s prekrasnim pogledom na Piranski zaliv. V odprtem prostoru se prepletajo različni elementi, od zimzelenega grmičevja in drevesnih korit z oljkami, do atraktivne stenske kamnite obloge iz oniksa, čez katero se preliva voda in omogoča naravno klimatizacijo, v sredini pa je barski pult, obkrožen s sedežnimi garniturami. Vrt je prekrit z leseno pergolo in delno zaščiten pred dežjem. V kratkem bosta prostor popestrili tudi dve živi papigi (modročeli amazonki). Terasa bo obratovala od zgodnjih pomladnih dni do pozne jeseni. Za ureditev terase, površine 260 kvadratnih metrov, je podjetje Bitermo iz Portoroža potrebovalo poldrugi mesec. Vrednost naložbe je 82 milijonov tolarjev, sredstva pa so Hoteli Bernardin zagotovili iz lastnih virov.

(pbz)

* Prišli smo vse do Meseca in nazaj, a težko nam je iti čez cesto, da bi spoznali novega soseda.

Potniki pod vedrim nebom?

POTNIKI POGREŠAJO NADSTREŠKE

Poklicala nas je Pirančanka in opozorila na problem piranskih lokalnih avtobusnih postajališč. Tako na postajališču na Tartinijevem trgu kot na Fornacah namreč ni nadstreškov, kamor bi se potniki lahko zatekli ob slabem vremenu. Problem sta že lansko leto v obliki svetniške pobude osvetlila občinska svetnika **Alberto Manzin** in **Sandro Kravanja**. Občinska uprava jima je tedaj odgovorila, da se nevspečnosti zavedajo, da pa iščejo ustrezno rešitev. Vse pa kaže, da bodo potniki tudi letošnje jesen in zimo izpostavljeni vremenskim "muham".

LONDON ODSLEJ BLIŽJI NAŠIM KRAJEM

Naši kraji so z redno avtobusno progo od 19. septembra neposredno povezani s tržaškim letališčem Ronchi oziroma z Londonom. Vzpostavitev dnevne povezave z nam najbližjim mednarodnim letališčem, ki jo je omogočilo sodelovanje vseh obalnih občin oziroma njihovih turističnih organizacij, bo Slovensko Istro še bolj približala predvsem angleškim turistom, katerih število v zadnjem času narašča. Avtobusni prevoz v Ronchi – iz Pirana avtobus odpelje vsak dan ob 10.30, deset minut kasneje se ustavi na postajališču pri nekdanjem Bistroju v Luciji, predvideni polet v letališča v London pa je ob 14.30 – bo zagotovo zanimiv tudi za domačine, med katerimi se je s pojavom nizkocenovne letalske družbe Ryanair prav tako povečalo zanimanje za avionska potovanja. Na tržaškem letališču so hkrati odprli vrata tudi turističnega informativnega centra, ki naj bi služil promociji krajev Slovenske Istre. Glavni koordinator projekta je portoroška turistična agencija Atlas express.

(lsz)

KAJ SE DOGAJA NA FORNAČAH?

Tik pred zaključkom redakcije nas je skupina »Mladi Pirana« seznanila s problemom prostorov na Fornacah 15 v Piranu, ki jih je piranska občina dodelila za dejavnosti mladih. Pogodbo o najemu prostora je občina podpisala s predsednikom društva Smetka, **Andijem Dreom**. Zdaj pa mladi ugotavljajo, da so vsi, ki so sodelovali pri prizadevanjih za dodelitev prostorov, zanje prikrajšani, saj naj bi vstop vanje imela le peščica ljudi. Sumijo tudi, da se v prostorih dogajajo mnoge nečednosti. V teh dneh so napisali tudi peticijo, v kateri so širši javnosti predstavili problem. Peticijo so podpisali mnogi znani občani.

Evropski etnologi vedo: Piran je tam, kjer je MESS

ALI MI DOMAČINI VEMO, KAJ JE MESS?

Mednarodni etnološki sredozemski simpozij gostita **Polona** in **Duško** iz piranske turistične agencije Maona že dvanajsto leto. Na njem se slovenski in tuji profesorji in študentje etnologije seznanjajo z aktualnimi raziskavami, izmenjajo znanje in pletejo vezi med ustanovami. Vsak od tujih predavateljev lahko s seboj pripelje dva podiplomska študenta, iz Slovenije pa se šole udeleži 20 diplomskih in podiplomskih študentov s fakultet v Ljubljani in Kopru. Simpozij vodijo prof. dr. **Bojan Baskar** z oddelka za sociologijo na ljubljanski filozofski fakulteti, prof. dr. **Rajko Mursič** z oddelka za etnologijo in kulturno antropologijo na ljubljanski umetnostni akademiji in doc. dr. **Irena Weber** z Inštituta za uporabne študije iz Pirana. Na letošnjem simpoziju, ki je potekal sredi septembra, so obravnavali antropologijo humorja, spolno industrijo, domorodstvo, Slovane ter razmerje med središčem in okolico. Škoda le, da so šli etnologi prav na dan odprtja Dnevoev evropske kulturne dediščine na izlet in niso doživeli Pirana, ki se je kopal v kulturnem, antropološkem in etnološkem izobilju. Kakšna poslastica bi bil zanje. Altroke referat!

Nada Kozina

ZLATI GRB BOŽIDARJU JEVŠEVARJU

Piranski svetniki so v četrtek (29.9.) odločali o letošnjem dobitniku občinskega priznanja Zlati grb. Prispelo je šest pobud, občinska komisija za podeljevanje tega priznanja pa je za dobitnika predlagala **Božidarja Jevšvarja**, dolgoletnega ravnatelja in profesorja piranske gimnazije (kandidaturo zanj sta vložila Gimnazija Piran in občan **Vojko Ličen**). Predlagani so bili še: **Marija** in **Janez Fuks**, zakonca s številno družino (predlog KS Portorož), dirigent **Benjamin Makovec**, plesna ustvarjalca **Lidija Pogačar** ter modna ustvarjalca **Barbara Misson**.

Vsi bi se radi vrnili k naravi - samo ne peš!

SERVIS IN PRODAJA
Kajuhova 28, Izola
tel.: 05/6401-240, 05/6415-337

INVALIDSKI PRIPOMOČKI
HODULJE, TRAPEZI, ELEKTRIČNI IN SOBNI INV.
VOZIČKI, SKUTERJI, TRICIKLI...

SERVIS IN REZERVNI DELI
PRODAJA NOVIH IN RABLJENIH
INVALIDSKIH VOZIČKOV

www.ritosa.si ritosa@siol.net

IZ LUCIJE

NEVAREN CESTNI ODSEK

Nevarnost za pešce. (foto: až)

Lucijčani že nekaj časa opozarjajo na neurejen cestni odsek Podvozne ulice pri nekdanji restavraciji Asterina. Na levi strani iz smeri Lucije pogrešajo pločnik, ta prostor zasedajo parkirana vozila, pogrešajo pa tudi še kakšen prehod za pešce. Pri hoji ob cesti ali pri prehodu čez cesto so ogrožene zlasti mamice z vozički ter šolarji. (až)

GRADBENA DELA V OŠ LUCIJA

Že konec avgusta so se začela gradbena dela v osnovni šoli Lucija. V sklopu nujnih pripravljalnih del je bila urejena nova šolska zobozdravstvena ordinacija, ki je locirana južno od glavnega vhoda, dostopna s parkirišča. Izbrani izvajalec. Stavbenik gradbeništvo iz Kopra, je izvedel rušitvena dela celotnega trakta, zdaj pa poteka izvedba novega dvoetažnega trakta v velikosti 950 kvadratnih metrov. V pritličnem delu bo na novo organiziran glavni vhod v šolo, z vetrolovom ter prostorom za učence vozače. Sicer bosta večino pritličja zavzemala jedilnica in kuhinja. V galeriji, dostopna je tako iz jedilnice in kot iz prvega nadstropja šolskega dela, pa bo knjižnica s čitalnico ter multimedijskim prostorom. Seveda bodo ustrezno uredili tudi okolico šole. Zaključek del - projekt investira piranska občina - je predviden konec marca prihodnje leto. (až)

NEKAJ ZA LJUBITELJE FILATELIJE

Univerza za tretje življenjsko obdobje Faros razpisuje predavanja na temo filatelija (znamke, poštni žigi). Vključijo se lahko tudi zbiranci drugih predmetov. Srečanja bodo dvakrat tedensko, predvidoma ob ponedeljkih.

NOVO! NOVO! NOVO!

**Dostava pic in hrane
na dom.**

tel.: 67-70-204

**Pizzerija Zlato sidro
Obala 111 Lucija**

Odprta vsak dan od 11. do 23. ure

**Se priporoča s pestro izbiro pic
in drugih jedi.**

FELOLUX d.o.o

Trgovina, izvajanje in proizvodnja

Padna 5, 6333 Sečovlje

**ELEKTRO, RAZSVETLJAVA,
VODOVODNIH,
OGREVANJA,
PLINSKIH,**

Liminjanska 111, 6320 Lucija

*(v obrtni coni)
Felix & Flavio*

GRIZON

Tel.: 05/677-22-82

Nadnaslov tega prispevka je povzet po aktualni trženjski akciji STO (Slovenske turistične organizacije); naslov pa iz početja »slovenskega delovnega ljudstva«, ki je nekoč - v času socializma in samoupravljanja - hodilo v službo »počivat«, zato, da je po službi lažje trdo delalo - »fušalo« in s tem lepše preživel. To so lahko počeli, ker so bili »skoraj gospodarji« takratnih podjetij. Danes bi tako radi delali gostinski in turistični menedžerji, »skoraj lastniki gospodarskih družb«, ki so večinoma v povsem zasebni lasti.

Ta razmišljanja se človeku utrpejo ob prebiranju medijskih poročil o »skoraj« protestnem pismu, ki so ga piranski županji složno napisali turistični delavci iz naše občine. Sporazumno in »naročeno - dogovorjeno« med tistimi, ki napadajo ter onimi, ki so napadeni, in skupaj s tistimi, ki jih medijsko podpirajo. Seveda tisti, ki si tako početje lahko privoščijo, niso nič več »slovensko delovno ljudstvo«, so slovenska (menadžerska in politična) »elita«, ki v Piranu in Portorožu dela zase in za svoje gospodarje (lastnike) iz Ljubljane, Kopra, Novega mesta, Krškega...

Njim se seveda spleča, če nekoliko zavajajo naivne ljudi in jih »ukanjajo« zato, da

bi sploh lahko dosegli svoj edini cilj - največji možni dobiček. Vsi in vse mora biti podrejeno temu cilju. Tudi interesi nas občanov. Terjajo nadaljnjo urbanizacijo občinskega priobalnega pasu in bližnjega zaledja, češ, da je to v javnem in gospodarskem interesu. V resnici zahtevajo sprejetje tistih urbanističnih programov in načrtov, ki so jih občani letos zgodaj spomladi zavrnil kot strokovno neprimerne. Radi pa bi tudi vse, kar je še javno (last nas vseh), spremenili v zasebno. Pod pretvezo, da bodo gradili gospodarske objekte (hotele), hočejo zgraditi apartmajska naselja, ki bi jih takoj zatem odprodali po delih kot posamezne apartmaje za počitniška stanovanja. Seveda bi jim to prineslo veliko večje dobičke, kot so jih zmožni pridobiti iz poslovanja gostinstva in turizma.

Morali se bomo navaditi na novo terminologijo. Ko mediji in lokalni politiki govorijo o turističnih delavcih, vedo (za razliko od večine), da so to le »menadžerji« uprav hotelskih in turističnih gospodarskih družb. Vsi ostali, ki delajo v teh dejavnostih, pa so zgolj »najeta delovna sila«, ki sama ne sme ničesar ustvariti, zmanipulirati, skleniti, predlagati... Pismo županji zanesljivo ni bilo napisano v imenu teh delavcev ali zaradi

njihovih koristi. Zaradi tega, kar počnejo in pišejo »gostinski in turistični delavci« (beri: menedžerji), delovna mesta domačinov v gostinstvu in turizmu ne bodo nič bolj varna, delo ne bo lažje, plače ne bodo boljše, socialnih in povsem človeških pravic bo še manj... Tudi občani od tega ne bomo imeli nobenih koristi. Prej obratno. Ves dobiček in vsa renta

bo otekla iz občine. Ostala bodo le bremena. Pripeljali bodo nove »tuje in cenejše delavce« in z njimi še nove socialne probleme...

Takšna je pač naša sedanja (ne)zdrava ekonomija! Spoznati in obžalovati bomo še morali, da je kapital, čeprav domač, slovenski, občino Piran že »pokoloniziral« (bolj kot bi jo tisti, ki bi se prillil iz tujine) ter da naložbeno-razvojni kapital ne domuje v Piranu ali Portorožu.

Seveda bodo gostinski in turistični delavci (beri: menedžerji) še naprej skrbeli za »medijizacijo« poslovanja gostinskih in turističnih

gospodarskih družb. Ob tem pa bodo še prikrito delali (»fušali«) kot gradbeni menedžerji in nepremičninski mešetarji. Ko so že izrabili tranzicijske priložnosti, bo to njihov »naslednji izhod« v lovu na dobiček, saj bodo te stranske poti (dohodkovno) zanimivejše od glavnih, to je tistih, ki ostajajo v gostinstvu in turizmu. Vse to in še več je zapisano že v naslovu.

Rafael Dodič

NAŠA USODA

Odnos med vnuki in starimi starši je nekaj edinstvenega. Otroci dobivajo od svojih non in nonotov brezpogojno ljubezen, starim staršem pa tovrstni ljubeč odnos osmišlja jesen življenja.

Starost je le eno izmed življenjskih obdobj. Kot vsako drugo obdobje ima tudi starost svoje zakonitosti. Zahteva posebno pozornost. Zakaj tega največkrat nočemo videti? Nas je strah, da bi jim bili podobni ali pa se zgolj bojimo minevanja?

V starosti se življenjske funkcije upočasnijo. Občutek nekoristnosti in izgube življenjskega smisla sta razen osamljenosti največja sovražnika starostnika.

Toda imajo še veliko energije! Denimo na piranskem Rdečem križu bi težko opravili toliko družbeno koristnega dela brez **Nade, Cilke, Marije, Darinke, Rozi, Ivanke, Danice** – srčnih gospa v tako imenovanem tretjem življenjskem obdobju. Korist je vsestranska, kjer zastaviš svoje srce... (**vk, až**)

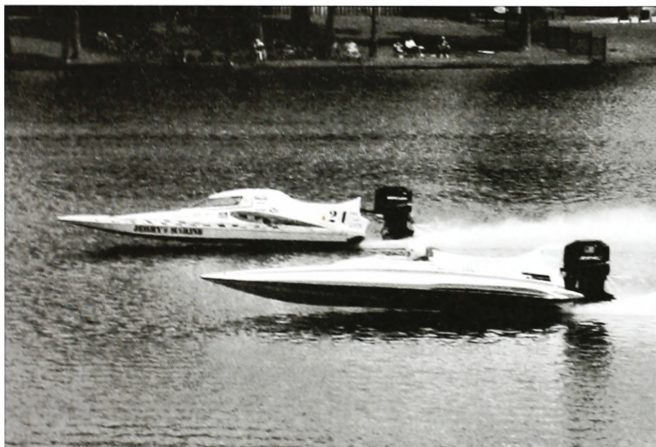
Nega in ultrazvočna terapija obraza
Nega telesa
Ultrazvok in vakum terapija telesa
Elektro stimulacija obraza in telesa
Depilacija
Manikura
Pedikura
Refleksna masaža
Tui-na masaža
Solarij
Infrardeča savna

Kozmetika Jana Novak s.p.
 Lepa cesta 1, 6320 Portorož
 tel: 053 674525
 041 321 481

DIRKE Z MOTORNIMI ČOLNI PO PIRANSKEM ZALIVU?

Svet KS Portorož je zavrnil pobudo, da bi se v Piranskem zalivu organiziralo dirko z motornimi čolni POWER BOAT za veliko nagrado Slovenije. Načrtovana dirka predstavlja krono nasilja v Portorožu, posmeh prizadevanjem za zdravo življenjsko okolje, zaščito naravne in kulturne dediščine ter za kakovosten turizem. Tekmo bi organizirali Angleži in Avstrijci, njihov posrednik pa je Darko Marin iz Boštanja.

Morje je javna dobrina in ga ne more brez ustreznega javnega postopka nihče izkoriščati. Taka prireditve bi bila zato protizakonita. Dirka z motornimi čolni je ekološko sporna. Onesnažila bi življenje na kopnem in v vodi. Ni sprejemljiva niti za prebivalce v kraju niti za zdraviliški kraj, kakršen je Portorož, niti za okolico, v kateri so krajinski parki, soline in kmetijstvo, niti za morje, v katerem je ribolovni rezervat. V času dirke in priprav nanjo bi bilo ohromljeno življenje v kraju in širši okolici. Škoda od dirke bi preseglala finančne koristi. Dirka je promocija industrije iz tujih držav, od nje bi imeli korist drugi. Kdor želi resnično prispevati h kakovosti portoroškega turizma, bo organiziral

Dirke bi bile v posmeh prizadevanjem za zdravo življenjsko okolje.

okolju in ljudem na oddihu prijazne športne prireditve, denimo jadralno ali veslaško regato, plavanje, potapljanje ali skoke v vodo, lahko tudi ples na vodi. Še mnogo je drugih, okolju in ljudem na oddihu prijaznih športov in razvedril.

Predstavniki prometnega ministrstva se čudi odločnemu NE Portorožanov. Saj se ne bo poznalo, ko pa imate že toliko hrupa, umazanije in prometa, je skušal zamajati predsednico sveta KS.

Tudi predstavnik Hotelov Bernardin je prepričan, da je dirka edinstvena priložnost za Portorož, dobra promocija, hoteli bi bili polni (dirka naj bi bila poleti!), po vsem svetu bi ljubitelji hitnih čolnov na televizijskih zaslonih videli naše kraje!

A le zakaj bi se kitili s tujim penem (britansko-avstrijska industrija), če je naše boli sivoče? Si predstavljate, da bi Salzburg stavil na nek tak enkratni dogodek, ki privabi evforično množico ljudi, kot so razvaljeni sinovi šekijev, lastnikov naftnih vrelcev, in drugi razvaljeni bogataši? Prišli bi enkrat in nikoli več. Salzburgu ni potrebna nobena dirka. Imajo Mozarta in ga znaio trčiti. Mozart je večna in najboljša promocija, ki privabi najboljše goste. Mi imamo Tartinija, soline in Piran, to je naše penje. To moramo trčiti!

Kaj pa, če bi Portorož zaradi čolnarske dirke izgubil status zdraviliškega kraja?

Nada Kozina

KAJ IMA PORTOROŽ SKUPNEGA Z LONDONOM?

Nič kaj vzpodbudno ni za portoroški turizem, če nekdo, ki je v vrhu svetovne turistične organizacije, izjavi – dobesedno –, da v Portorožu »ne bi želel preživeti enega tedna«. In prav to je izjavil Rok Klančnik, človek z najvišjo funkcijo, ki jo je kdaj dosegel Slovenec v svetovnem turizmu, v intervjuju, objavljenem 31. avgusta v Primorskih novicah! Pa še marsikaj, kar je povedal direktor sektorja za komuniciranje, to je namreč mesto, ki ga Klančnik zaseda v Svetovni turistični organizaciji v Madridu, ni laskavo za naše letovišče. Za Portorož pravi, da ga niti pod razno ne bi mogli primerjati z Monte Carlom, na žalost pa se že nekoliko nagiba k temu, da bi ga lahko, z njegovo razdrobljeno ponudbo, ki »sega od počitka do hiper zabave«, primerjali z McDonaldsom.

Toda pogledimo si, kam bi nedvomen poznavalec turizma – vsaj tako bi lahko sodili po njegovi visoki funkciji – poslal tiste, ki v Portorožu odločajo o portoroškem turizmu! Poslal bi jih »na dvoje krajših potovanj«: eno bi bilo v kakšen manjši obmorski kraj na primer v Italijo (a ne v Rimini, temveč kam v Ligurijo – mi predlagamo mesteca Cinqueterre) ali Francijo, drugo pa bi bilo v kakšne nove turistične kraje, recimo turške ali bolgarske. Nakar v avgustovski številki časopisa Skupine Istrabenz, Novice, z zanimanjem preberemo pogovor s Tomislavom Čehom. »prvim možem turistične divizije«, kakor ga imenujejo v intervjuju, potemtakem enega portoroških »odločevalcev«, kakor pravi Rok Klančnik krojačem turizma v Portorožu, in – osupnemo, ko preberemo, da so si (najbrž Istrabenzova »turistična divizija«) zadnje izkušnje nabirali v – Londonu. Da, prav ste prebrali, izkušnje so šli iskat, ne v kakšen s Portorožem in Piranom po lastnostih primerljiv obmorski kraj v Sredozemlju, kje neki, odšli so v vsaj sedemmilijonsko velemesto ob Temzi, z atlantskimi podnebnimi značilnostmi, tako rekoč svetovno poslovno metropolo, ki ima nekako toliko skupnega z našimi kraji, kot denimo Sahara z amazonskimi pragozdovi. In kaj lahko, ob tovrstnem nabiranju izkušenj, pričakujemo za Portorož? To, kar pravi vrli predsednik uprave holdinške družbe Hoteli Morje (uau, kako imeniten naziv!), »da se bomo v naslednjih letih Londonu povsem približali«. Držimo pesti, da se ne bomo. Sicer pa sama – enako kot gospod Čeh – za letovanje pogosto izberem Grčijo, veliko rajši kot London, tam grem kdaj na kakšen dober »musical«.

Livija Sikur Zorman

PRIREDITVE

Avditorij

21. oktober, ob 17. uri, prireditve »Gimnazija Piran 1961 – 2005«.

22. oktober, ob 20. uri, gledališka predstava »Kadar mačke ni doma«.

Trg prekomorskih brigad

16. oktober, ob 15.30, spominska svečanost in koncert ob prazniku občine Piran

Tartinijevo gledališče

25. oktober, ob 20. uri, gledališka predstava »Zente refada«.

Tartinijev trg

6. oktober, ob 10. uri, prireditve ob letnici občina »Pisma UNI-CEFC«.

Prejeli smo:

TURISTUM - HIŠA POPOTNIŠTVA IN TURIZMA

Portorož, Piran in celotno območje občine bodo kmalu na turističnem zemljevidu Evrope ena najdragocenejših, najvidnejših in najbolj razpoznavnih destinacij. Parkovna okolica in zgradba Droge Portorož postajajo namreč doživljajski muzej popotništva in turizma – tistega, kar nas je " naredilo", kar je postalo naš vsakdan in nas še naprej gradi. Hiša popotništva in turizma, kot ji radi rečejo nekateri, bo edina tovrstna v Evropi. To je hiša, v kateri boste postali popotnik izbranega časa in ne zgolj gledalec eksponatov. Trud in vizionarstvo strokovnjakov in svetnikov, ki so ta prostor že pred časom namenili turistični in kulturno-muzejski vsebini ni bil zastonj. Kaj prinaša zavod TURISTUM?

- novo ponudbo kraja, ki bo namenjena vsem obiskovalcem v lepem in slabem vremenu in preusmerja Portorož iz hrupnega, zabaviščno masovnega h visokokakovostnemu, kulturnemu turizmu,

- nad 30.000 novih in zahtevnejših obiskovalcev,

Nekdanja Droginina uprava, kjer naj bi zaživel turistični muzej.

- ožvitev in vključitev tega, "mrtvega" predela Portoroža v prvorazredno turistično ponudbo in podaljševanje portoroške promenade proti Bernardinu (če bi bila stavba prazna ali pa v njej neturistična ponudba oz. uradi, bi

seveda od 17.h dalje bil ta prostor še naprej "v temi"),

- ureditev parka Rastelli, ki dobi stalnega skrbnika in zaživi ponovno v polnem sijaju ter postane svojevrstven prireditveni prostor (tudi s tem se "poveča" Portorož),

- kavarno v parku v kakršnih so sedeli pred stoletjem naši prvi gostje,

- ogleda Portoroža s fijkarjem, veslanje po portoroškem zalivu, vožnjo s starimi avtomobili in še veliko drugih nepozabnih doživetij,

- s pomočjo visoke tehnologije bo spet vozil tramvaj skozi Portorož, možen bo virtualni sprehod po nekdanjem hotelu Palace ...,

- nova vrednost, ki bo še kako dopolnjevala in dodala vsebino tako prenovljenemu hotelu Palace, kot vsem ostalim portoroškim hotelom in vsebinam,

- izvirnost in doživetje, ki bo na najboljši možni način ponesla ime Portoroža in Pirana povsod po svetu,

- nova delovna mesta (ne le za turistične strokovnjake),

- osveščanje, motiviranje in spodbujanje domačinov in vseh turističnih delavcev k boljšemu turizmu,

- cenejša vstopnina za domačine in šole v občini ter še mnoge, mnoge druge stvari.

Našteti je le nekaj argumentov, zakaj je projekt TURISTUM povsod našel na izjemno podporo. Po letih truda smo ob pomoči domačinov, poznavalcev, turističnih delavcev in prijateljev preskočili še zadnje oviro. Z Drogo-Kolinsko smo se vse dogovorili in edini podpisali tudi pismo o nameri. Hvala vsem Vam, ki nam stojite ob strani, Vam, ki nam podarjate dragocene eksponate in spomine. Uresničitev projekta na tem delu Portoroža nam lahko preprečil le neodgovorno in podmislna igranje z nami, prebivalci tega prostora. Da se kaj takega dogaja, pa ne želimo verjeti.

Slobodan Simič Sime, Tomi Brezovec
TURISTUM

KAKO IZBOLJŠATI SAMOZAVEST IN SAMOPODOBO HOTELSKEGA KADRA

Konec avgusta, natančneje devetindvajsetega, je v oddaji prvega programa radia Slovenija Studio ob 17-ih tekla beseda o iztekajočem se turističnem poletju v občini Piran. Če odmislimo posplošeno, površno oceno, da je bila letošnja poletna sezona »zadovoljiva in taka kot je bilo približno zadnjih pet sezon«, nam je pozornost vzbudila gospa **Vesna Nahtigal** s svojo izjavo, ki jo je menda povzela od nekega uglednega strokovnjaka za turizem, »da so naši kadri zelo dobri, zelo prijazni, da imajo dovolj strokovnega znanja (...), da pa jim mogoče primanjkuje samozavesti in notranje samopodobe«. Zato so se v njenih hotelih ročno lotili reševanja tega problema! Kako? »Direktno na sceni« - s privzganjanjem samozavesti in samozavedanja lastne strokovnosti. Članici uprave Hotelov Morje, gospe Nahtigalovi, je menda, kakor je povedala voditeljica oddaje, »ljubo« prav vzgajanje kadrov, ki jim poskuša samozavest dvigniti tudi z novimi uniformami. Nismo uspeli izmeriti, če je receptorjem, natakarijem in drugemu osebju zdaj, v novih črtastih srajcah oziroma bluzah, posutih še z vzorcem zlato rumenih sonc, samozavest kaj porasla. Mi pa vzgojiteljici rade volje prišepnemo brezplačen recept ali dva, ki bi sigurno pomagala k boljši »kadrovski podobi« hotelske verige, kjer je zaposlena. Denimo uvajanje kadrovskih psihoanalitskih seans, za katere smo prepričani, da bi dolgoročno učinkovito dvignile samozavest vseh delavcev (edina nevarnost je, da bi se potem samozavestno osvobodili mizerno plačanih služb). Zato predlagamo boljšo metodo: občutnejši dvig mesečnih plač vsem kadrom, nekako v višini plače Nahtigalove. Preverjen recept! Samozavest njenih gojencev bo čez noč zrasla, premo sorazmerno pa se bo s izboljšala tudi njihova samopodoba.

(lsz)

BRALKAM IN BRALCEM PORTOROŽANA!

Pri Portorožanu smo veseli vsakega, ki se odloči poslati v objavo svoj prispevek: bodisi kratko vest, poročilo, fotografijo, bodisi kaj obsežnejšega, denimo reportažo, članek ali komentar. Portorožan se namreč trudi - kolikor je v njegovi moči -, da bi bil nekakšna »javna tribuna« ali, če hočete, »glas civilne družbe«. Toda to nikakor ne pomeni, da bi bil čisto navaden poštni nabiralnik za karkoli. Portorožan ima - kot vsi množični mediji - svojo programsko zasnovo, na kateri je zasnovana njegova uredniška politika, zato tisto, kar ne zadostuje osnovnim novinarskim standardom in (ali) smernicam novinarskega kodeksa, ostane neobjavljeno. Nenaročene prispevke, ki se jih odloči objaviti na običajnih straneh in ne med Pismi bralcev, pa uredništvo prilagodi svoji programski zasnovi, novinarskim uzancam, vsebini posamezne številke ter prostoru, ki ga ima časopis na voljo, zato so možni krajsanje, prilagoditve in popravki prispevkov. V nastajanje Portorožana je vloženega veliko prostovoljnega dela in truda skupine entuziastov iz vrst civilne družbe, h kateri ste vabljeni vsi, ki vam je kaj do skupnosti, v kateri živite in delate in bi želeli prispevati k širjenju strpne, bolj humane demokratične družbe.

Uredništvo

Globalizacija svetovne demokracije, politike, gospodarstva predstavlja za večino ljudi velike spremembe v načinu življenja. Nekatere od teh sprememb so dobrodošle, so pa tudi take, ki nam znižujejo kvaliteto življenja, izničujejo lastni jaz – našo samobitnost. Nasprotje negativnih znamenj globalizacije je trajnostni razvoj.

Trajnostni razvoj je takšen razvoj, ki zadošča današnjim potrebam, ne da bi pri tem ogrožal možnosti prihodnjih generacij, da zadostijo svojim lastnim potrebam. Ta izraz – trajnostni razvoj je sedaj moden, ni pa nov. Namreč do razmaha industrijske proizvodnje je človeštvo živelo in delovalo več ali manj po načelih trajnostnega razvoja.

Posegi v prostor so bili omejeni, tudi poraba energije, onesnaževanja okolja tako rekoč ni bilo, demografska slika je bila uravnotežena z samooskrbo. Pitno vodo so zajemali na izviri, potokih, rekah, vodnjakih, čistilne naprave niso bile potrebne. Z industrijsko hiper proizvodnjo materialnih dobrin je postalo prekomerno in nesmiselno potrošništvo povsem normalno. Kar je človeštvo počelo tisočletja, je sedaj eksotika in posebnost.

Zdrav način življenja in zdrava hrana je le za skrajneže. Ekonomski kapital se bohoti, socialni kapital se krči.

Na konferenci o okolju in razvoju v Rio de Janeiru leta 1992 so bila sprejeta načela trajnostnega razvoja in akcijski načrt za njihovo uresničenje. Vlade držav so dobile nalogo, naj pripravijo nacionalne strategije za trajnostni razvoj. Tri leta kasneje sta v Sloveniji izšle dve knjižici: Agenda za spremembo s srečanja na vrhu in Agenda 21 za Slovenijo. Danes, trinajst let po tem Srečanju na vrhu, naša država še ni naredila dovolj, da bi lahko pozitivno ocenili našo razvojno politiko in delovanje. Politiki, gospodarstveniki, poslovneži, različni strokovnjaki, vsi le veselo razpravljajo o vzdržnem, sonaravnem, trajnostnem razvoju. Kar se dogaja v Sloveniji in tudi v Istri, pa dokazuje, da se pri nas ne izvaja politika trajnostnega razvoja.

Razvoj civilne družbe je zelo pomemben za izvajanje trajnostnih načel. S pozitivnimi vzori mora poseči v razvoj. Državljeni moramo postati gospodarji svoje usode. Naše bivanje v tem prostoru mora biti kakovostno, naša kultura, naravno in oblikovano okolje, vse to naj postane dovolj zanimivo in privlačno za obiskovalce – turiste. Novi turizem ne sme biti industrijska brezoblična uniformirana ponudba, temveč dejavnost, kje bomo ponudili gostom naše presežke, našo kulturo, našo lastno podobo.

Da se bo to tudi zgodilo, moramo ozavestiti moramo to, da je uspeh

Iz policijskega poročila:

»POLETNA NOČ« V PORTOROŽU...

Malo pred 2.00 uro je prišlo v Portorožu do pretepa. Dve skupini mladostnikov sta se v lokalu začeli prerivati. Prerivanje se je preselilo pred lokal, kjer se je vse skupaj prelevilo v pretep. Pri tem jo je najbolj skupil 19-letni Ljubljčan, ki so ga zbili na tla, ga obrcali ter mu pri tem zlomili čeljust. Nekaj udarcev sta dobila tudi njegova prijatelja, ki sta mu priskočila na pomoč.

Kmalu zatem je prišlo ponovno do pretepa, tokrat v diskoteki Summer time pred hotelom Riviera...

odvisen samo od nas samih.

In kako lahko uresničimo trajnostni razvoj? Krajani se moramo med seboj dobro razumeti, sodelovati na vseh ravneh, graditi socialni kapital. Etične vrednote zajemajo tudi odnos do drugih živih bitij. Razvijati moramo tiste gospodarske osnove, ki so že v preteklosti bile, ter nove dejavnosti; ohranjati in razvijati kulturno krajino. Ohranjati snovno in nesnovno kulturno dediščino. Razvijati svoje izdelke, specifične turistične in gostinske ponudbe, ki bodo uporabljale lokalne kmetijske pridelke, produkte, danosti okolja – tovrstni turizem in gostinstvo predstavlja kulturo Istre.

Pri našem delovanju si lahko pomagamo s tradicionalnim znanjem, sodobno tehnologijo in

izkušnjami drugih.

Valter Pikel

DRUŠTVO ZA TRAJNOSTNI RAZVOJ ISTRE

Septembra je bilo v Portorožu ustanovljeno Društvo za trajnostni razvoj Istre. Za predsednika je bil izbran Valter Pikel, za podpredsednika Boris Fras za tajnika pa mag. Zvonko Kribel.

Temeljna izhodišča društva so razvoj človeka kot osebnosti, spoštljiv odnos do okolja in gospodarska uspešnost. Postavili so si smeli cilj: Istra, sončna pokrajina na najbolj severnem delu Sredozemlja, naj postane svetovno znana in enakovredna slovitim pokrajinam, kot sta Toskana in Provansa. Društvo hoče krepiti samospoštovanje ljudi, jih ozaveščati in povezovati, uveljavljati etična načela, razvijati sonaravno gospodarjanje in odpirati nove poti preživetja. Kulturno dediščino hoče iztrgati pozabi in jo umestiti v sodobno življenje. Kulinariko gradi na tradiciji in naravnih darovih Istre. Razvijati namerava sonaravni turizem in deliti turisti, kar je dragoceno za domačine. Društvo združuje ozaveščene posameznike, ki so že do sedaj s svojim razmišljanjem, delovanjem in ustvarjalnim delom presežali ozke družbeno ekonomske norme.

SPOMINSKA RAZSTAVA V GALERIJ H. PEČARIČA V PIRANU

Obalne galerije Piran, s Tonijem Biloslavom na čelu, ki jih vodi že zajetno število let, so se ob štiridesetem neprekinjenem prirejanju piranskega mednarodnega slikarskega Ex-tempora (slikanje brez priprav), potrudile oddolžiti njenemu pobudniku in tvorcu Pavletu Zamarju-Zappi (1929 - 1989). Mnogi so jim za to iz srca hvaležni.

Na otvoritvi razstave, v torek 6. septembra, smo se v sproščeni ozračju zbrali številni Pavletovi prijatelji, nekdanji sodelavci, dobri znanci pa tudi nekateri sosedje iz Tomšičeve ul. 25 v Piranu, kjer je Zappa poltretje desetletje ustvarjal in nesebično pod svoj krov sprejemal številne, ki smo ga imeli radi ali ga potrebovali. Na otvoritvi so bili seveda tudi njegovi najbližji: sin **Simon** s soprogo **Tanjo** ter njunima hčerkama **Urško** in **Nežko** ter Paolovi (tako sta ga od nekdaj klicali) sestri **Nivea** in **Laura**, ki danes živita blizu njegovega rojstnega kraja Ločnika pri Gorici (Lucinico).

Zbrani smo prisluhnili strnjeni uvodni predstavitvi **Vasje Nagyja**,

mladega kustosa te razstave, ki je Pavletovo spominsko razstavo posrečeno poimenoval *Nastajanje in razkrajanje v prostoru horizonta*. V priložnostni štirijezični (slovenski, italijanski, furlanski, angleški) knjižici pa je Vasja, med drugim, zapisal: »V okoljih, kjer je živel, je vedno igral tudi pomembno vlogo pobudnika in organizatorja...« Na taki svoji poti je seveda doživel številna trpka razočaranja, ki jih je skušal ohlajati na svoj način.

Pavle se je neprenehno goreče učil. Zato je bil tudi učitelj. Mnogim! Na številnih kulturnih in tehničnih področjih. Prepričan je bil v resnico, da se dobro in zlo skrivata v podrobnostih (ločevanje). Vsaki stvari, ki se jo je lotil, je hotel priti do dna, deloval je dolgoročno (zaznaval je cilje na obnebni-horizontu). Bil je izreden poslušalec, presejalec slišane in izvorni vzpodbujevalec iskrenih hotenj sotovariša. Njegov družbeni kapital, merjen s številom osebno udejanjenih poznanstev, je

Ob življenju z ljudmi širokega srca in visokih duhovnih stremeljenj, ki jim ni poznan napuh in pohlep, se pišejo mnoge zanimive zgodbe. In iz druženja s Pavletom, bodisi na slikarskem, letalskem, padalskem, potapljaškem, gledališkem, literarnem ali kulinaricnem področju, jih pozna vsak od nas, njegovih bližnjih, nešteto. Ob njegovih razstavi je prilika, da si jih povemo. Jih prinesemo morda zapišane?! Zato predlagam, da se dobimo podobno misleči, v soboto, dne 8.10.2005 ob 16.00 uri na Pavletovi spominski razstavi (predzadnji dan odprtja), ter se nato družno podamo v gostišče Pirat (Župancičeva 26, Piran) na nekajurni spominski "simpozij" posvečen našemu ZAPPI. Z oživljanjem spomina nanj, budimo sebe in bogatimo naš kraj...urejamo našo dediščino. Več o Pavletu dobite na spletni strani <http://www.zappaweb.info/>.

bil izredno pester in velik, a vendar skrbno izbran. Vesel sem, da sem bil skoraj ves njegov piranski čas v njegovi bližini in da me je osebno seznanil s številnimi zanimivimi in srčnimi ljudmi. In ta krog se še danes veča.

V našem bližnjem okolju sta njegovi največji zasluge pobuda organizacije Ex-tempora v Piranu ter izgradnje letališča Portorož. Na novinarski konferenci 7. septembra v Piranu, ko je bil predstavljen tokratni, jubilejni Ex tempore, je kipar **Janez Lenassi**, v zvezi s Pavletovim delovanjem prostodušno dejal: »Pavle je enostavno naročil buldožer (rinež, razgrebalnik o.p.) in začel pripravljati teren, da bi lahko ajdovski letalci pristajali v Sečovljah«.

Obe pridobitvi sta daleč prerasli krajevni pomen. Utrdili sta se v mednarodnem merilu. In za obe se je Pavle, kot skrben in nesebičen vrtnar, sicer v različnih vlogah, do konca trudil, da bosta ostali cve-toči.

Franc Pirc-Frenk

SKUPNA LITERARNA AKCIJA KNJIGARNE LIBRIS IN PORTOROŽANA

Pravilen odgovor na nagradno vprašanje iz prejšnje številke se glasi: **Ciril Kosmač**. Spraševali smo, kateri slovenski pisatelj, ki je živel tudi v Portorožu, je napisal knjigo »Pomladni dan«?

Med pravnimi odgovori smo izžrebali srečnega nagrajenca. Knjigo bo prejel **Boštjan Dvořak**, Liminjan 6, Lucija, 6320, Portorož. Nagrajenec lahko knjigo prevzame v knjigarni Libris v Piranu.

Dragi bralci, za vas pa že imamo novo nagradno vprašanje:

KAKO JE NASLOV NOVE KNJIGE AVTORJA VANJE PEGANA?

Knjiga pripoveduje o življenju ribičev v obmorskem mestu. V pomoč zapišimo, da je odgovor beseda s štirimi črkami.

Pravilen odgovor – naslov knjige – napišite na dopisnico in jo pošljite do ponedeljka, 17. oktobra 2005, na naslov: **Knjigarna Libris, Trg bratstva 9, 6330, Piran**. Javno žrebanje bo v petek, 21. oktobra, ob 19. uri v knjigarni Libris. Izid žrebanja bo objavljen v prihodnji številki Portorožana. Nagrajenec bo o nagradi obveščen. Srečno!

LUMA ŠPORT

TRGOVINA in SERVIS KOLES

Preselili smo se na novo lokacijo – Obala 123
(nasproti TPC Lucija)

Od 1. julija 2005 kolesa znamk »GT Avalanche 20«
in »GT Avalanche 30« -20 % na gotovino!

URNIK: vsak dan od 9. do 12. in od 17. do 21.,
sobota od 9. do 12.

Tel.: 05 677 10 70, e-mail: lucmag@siol.net

Spletna stran: www.lumahrvin.si

POROČILO O POTEKU POSTOPKOV V ZVEZI S PETICIJO ZOPER HRUP

Kabinet predsednika vlade je Krajevni skupnosti Portorož letošnjega 13. avgusta poslal v vednost kopijo dopisa ministrstvu za okolje in prostor, za notranje zadeve, za zdravje in za javno upravo. V njem piše: »Vljudno vas prosimo, da se seznanite z zadevo in ukrepate skladno z vašimi pristojnostmi ter odgovorite podpisnikom. Odgovor v vednost posredujete tudi Kabinetu predsednika vlade na elektronski naslov ...«

Minister za javno upravo je odgovoril s pismom z dne 6. 9. 2005. Citiramo bistvene stavke: »...v kolikor prihaja do kršitev javnega reda v času, ko je zagotovljen nočni mir in počitek, kar prekomeren hrup v bivalnem okolju nedvomno je, je za tovrstne kršitve pristojna področna policijska postaja. Odobritev obratovalnega časa (...) sodi v pristojnost občinske uprave. Za delovanje občine pa je v prvi vrsti odgovoren župan. V vašem konkretnem primeru menimo, da bi se bilo potrebno obrniti na župana občine Piran.«

Komentar: To smo vedeli tudi doslej in se ravnavali po tej svoji vednosti. Ker uspeha ni bilo, smo se zatekli k peticiji.

Minister za notranje zadeve je odgovoril s pismom z dne 15. 9. 05 (prejeto 21. 9. 05). V njem je očitno navedeno to, kar mu je pisala tukajšnja policija. Citiramo značilen odstavek: »Policija se odziva na interventne klice občanov in ukrepa v okviru svojih pristojnosti. Tako je v prvem polletju 2005 zoper lastnike oziroma najemnike gostinskih lokalov v centru Portoroža zaradi kršitve določil Zakona o gostinstvu podala 49 predlogov pristojnemu prekrškovnemu organu (tržni inšpekciji), od tega 20 v času turistične sezone (do dne 18. 08. 2005). V tem času pa je ugotovila tudi 13 kršitev povezanih s hrupom in je zoper kršitelje izrekla globo. V letu 2004 je bilo v tem času ugotovljenih 53 kršitev, leta 2003 pa 61 tovrstnih kršitev.«

Komentar: Ne potrebujemo poročil. Potrebujemo učinkovito delo državnih

organov. V tem primeru nočni mir.

Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) je 22. 9. 05 poslalo odgovor, ki ga ni podpisal minister, marveč generalni direktor ministrstva, mag. **Radovan Tavzes**. V njem je zapisano, da je občina ta, ki določi, v katero od območij varovanja pred hrupom spada Portorož kot turistični kraj. Na široko navaja določbe prostorske zakonodaje in v tem delu zaključí z odstavkom: »Glede na to, da lahko občine odločajo o namembnosti območij in prostora, je v njihovi domeni tudi določitev območij, namenjenih javnim prireditvam, ki se izvajajo na prostem ali v objektih, ki za te dejavnosti niso namenjeni in jih regulira Zakon o javnih zbiranjih. Te objekte moramo namreč ločiti od objektov, ki so primarno namenjeni izvajanju javnih prireditev, saj je zanje potrebno izvesti presojo hrupa že v postopku pridobivanja uporabnega dovoljenja. Izhajajoč iz 16. člena Uredbe o hrupu... je dolžan lastnik oziroma upravljalec tega vira hrupa v skladu s Pravilnikom o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu hrupa... izvajati prve meritve in obenem zagotoviti izvajanje obratovalnega monitoringa hrupa.«

Komentar: Imamo torej opraviti sami s seboj. Občina smo namreč mi, občani. Seveda pa imamo tudi državne organe za to, da širša skupnost državljanov zagotovi civilizirane norme. V Primorskih novicah (22. 9. 2005) je čez celo stran velik naslov »Bovčane imajo za bedake«. In posebej: »... kot da bi imeli IQ 50«. Isto velja tudi

za nas. A ker bedaki nismo, bomo postopke vodili naprej toliko časa, da bomo lahko normalno živeli.

Ker s stališči ministrstva za notranje zadeve in ministrstva za okolje in prostor nismo zadovoljni, o tem obveščamo predsednika vlade.

Dušan Puh, u. d. iur, poverjenik odbora proti hrupu pri Svetu KS

NOČNI GLASBENI TEROR

Spoštovane dame in gospodje !

Letos sem bil na dopustu v vašem lepem kraju. Čez dan sem bil deležen čudovite kulinarične ponudbe in postrežbe, prijaznosti ljudi, zanimivih »ambientov« ipd. Bil je enkratno! Počitnice pa mi je močno zagrenila neznosno hrupna glasba na prostem - od 22. ure do zgodnjih ur (tretje ure jutraj), ki je bučno donela v kilometrski dolžini. Na miren spanec, kljub debelim ušesnim zamaškom, ni bilo moč niti pomisliti. V bližini izvora glasbe človek ni mogel slišati niti lastnih besed. Taka jakost glasbe v okolici diskoteke na prostem ("open air disco") je bila in je škodljiva zdravju. Nerazumljivo se mi zdi, da je zaradi zagotavljanja nočnega miru (med 23. in 5. uro) prepovedana vožnja motornih dvokoles, na drugi strani pa je - s strani lokalne oblasti - toleriran mnogo hujši glasbeni teror.

V civilizirani družbi naj bi bilo spoštovanje pravice do počitka, vsaj v minimalni meri, samoumevno. Nerazumljivo je, da

Preklopite na

KABELSKI INTERNET

za samo 1 SIT*

Cenik za FIZIČNE osebe

Paket	Hitrost v kbit/s	Cena v SIT
OSNOVNI	256/128	3.600
RAZŠIRJENI	1024/256	5.990
DRUŽINSKI	3072/384	9.900

Cene predstavljajo mesečno naročnino (DDV vključen). *ob vezavi naročniškega razmerja za 18 mesecev.

Elektronika - KATV Tel: (05) 6775 231, GSM: 041 664 033, info@elkatv.si, www.elkatv.net

nihče ne poseže v zadevo in se ne ustrezno odzove. Kako je mogoče, da večina gostov ter domačinov ostaja prikrajšana za nočni mir in počitek? Vsakdo ne more in ne želi prespati celega dne!

Prosim vas, da v okviru vašega področja naredite vse, da bo hrup v počitniškem kraju končno prenehal! Poskrbite za to, da bo jakost glasbe omejena (čim poznejša ura, tišja glasba), lokalne oblasti pa pozovete, da ustrezno ukrepajo in prepovedo obratovanje lokalov, ki ne spoštujejo omejitev.

S prijateljskimi pozdravi,

mag. Wolfgang Kucher, Celovec, Avstrija

Portorožan št. 8, avgust 2005 PREMALO IN (PRE)POZNO, ODGOVOR NA PISMO BORISA KOČEVARJA

Verjamemo, da je gospoda Borisa Kočevarja, še pred kratkim načelnika urada za okolje in prostor Občine Piran, močno prizadelo, ko ga je županja povabila, naj zapusti svojo dolgoletno vodilno funkcijo. Zato se ni čuditi gnevu, ki ga je izlil v svojem čustveno obarvanem odgovoru na komentar 'Premalo in (pre)pozno', objavljenem v letošnji junijski številki Portorožana, v katerem Marko Zorman ocenjuje zadnje občinske kadrovske spremembe. Čeprav se zelo trudi z ironijo prikriti, pa lahko iz Kočevarjevega pisanja razberemo njegovo osebno razočaranje, predvsem pa bes na avtorja komentarja ter, najbrž še bolj, portoroško komisijo za prostor, ki ima brez dvoma največ zaslug za lanski umik spornih lokacijskih načrtov, za katere je celo županja nazadnje izjavila, da so družbeno škodljivi... Kar je, ne nazadnje, z vidika razžaljenega posameznika celo razumljivo... Zato gre Kočevarjevo pisanje jemati predvsem kot trljaje ranjene zveri in v tem pogledu sočustvujemo z usodo padlega malega boga. Morda pa bi ga vendarle veljalo spomniti, da ga s funkcije ni zamenjal ne Portorožanov komentator, ne komisija za prostor, temveč nihče drug kot gospa županja...

Lokalno javnost pa bi, bolj od analiziranja Kočevarjeve užaljene duše, utegnilo zanimati tisto, kar je skrito med vrsticami njegovega pisanja: njegov (ponovni) poskus razvrednotenja portoroške civilne iniciative, ki deluje pod imenom Komisija za prostor. Česar se ni posrečilo preko drugih medijev, ki so ob zvrhani meri asistencije »dobronamernih špicev« poskušali načrtno sesuti verodostojnost komisije krajevne skupnosti Portorož, oziroma njenih posameznih članov, se je tokrat

lotil Kočevar kar lastnoročno! V svojem »accuse« poskuša »razkrinkati« Portorožanovo hinavščino, ker naj bi se izognil pisanju o, kot jo poimenuje sam, »ta hip največji portoroški črni gradnji«. Nasprotno, o tej zadevi smo se razpisali celo dokaj na široko (denimo v članku Imperij vrača udarec) - vendar najbrž ne tako kot bi bilo všečno vrlenu Kočevarju - temveč z razčlenitvijo ozadja skonstruirane afeze. A da ne bi, sicer v Kočevarjevo zadovoljstvo, do absurda pogrevali neaktualne zgodbe o domnevno »nalašč spregledani« črni gradnji in njenemu »črnograditelju«, naj raje povemo, da je pristojni državni organ investitorjem medtem že izdal vsa potrebna dovoljenja (o čemer so podrobneje poročale denimo Primorske novice in Delo). Na tem mestu pa morda niti ni napak, če Kočevarju zaupamo, da bi se bili pri Portorožanu lahko razpisali - v podobno aferaškem slogu kot so to o portoroški »največji črni gradnji«, ki Kočevarju ne da miru, storili nekateri mediji - o tožbi, ki jo je zoper Kočevarja vložil bivši lastnik zemljišča z ruševino na Lucanu, kjer si je nekdanji vodja občinskega urada za okolje in prostor zgradil hišo. Pa nismo! Pa seveda najbrž zaradi tega ne bo protestiral, ali pač?

Na koncu pa o še enem Kočevarjevem razkritju domnevnega prikrivanja: o predlogu portoroške komisije za prostor, da naj bi ji za njeno delo iz občinskega proračuna namenili nekaj denarnih sredstev (kar seveda ni bilo sprejeto). Očitno je treba Kočevarja najprej spomniti, da je bil sam za svoje (slabo) opravljeno delo iz občinskega proračuna (dobro) plačan! Da so ovrgli lokacijske načrte, ki jih je sam tako vneto zagovarjal, so člani Komisije za prostor vložili veliko svojega prostega časa, strokovnega dela in energije. Se mu, med brati, zdi pošteno, da je bil sam - za razliko od onih, ki za popravljane njegovih napak še za sol niso prejeli (beri: vsaj za kritje materialnih stroškov) - plačan?! Portoroška civilna iniciativa je s svojim predlogom hotela pokazati prav to: koliko energije, prostovoljnega dela, osebnega odrekovanja je bilo treba, da je zaustavila uresničitev škodljivih načrtov, za katere so bili drugi mastno plačani! Izpostaviti je želela, kako materialno bosa je pravzaprav civilna družba, katero žene, kot pravi sociolog Edward Shils, predvsem »skrb za interes vse družbe, zanimanje za občo blaginjo«, napram nasprotni strani, katero ženejo predvsem lastni interesi in slava do dobička. Portoroška civilna iniciativa je bila, kot šibkejši družbeni dejavnik, prepuščena, da se sama brani, ko so ji močnejši do onemoglosti zvijali roko! Civilna družba pač zahteva bogat odmerk civilizira-

nosti, od katere nas loči še precej poti. Seveda je ni zmožen niti Kočevar, saj se tistim, ki delujemo v njej celo cinično posmehuje, denimo glavnemu uredniku Portorožana, ki mu je očitno najbolj stopil na rep, ko pravi: »njegova osnovna zaposlitev mu očitno pušča dovolj časa in energije, da se lahko predaja svojim ljubiteljskim dejavnostim...« Sodobne demokratične družbe težijo k uveljavljanju strpnosti, s čemer so se zavezale h gradnji, ohranjanju in razvijanju pluralistične in od države varovane civilne družbe. Samo cvetoči pluralizem civilne družbe in parapoličnih teles kot so politične stranke, občinski sveti ali na državni ravni parlament, lahko zagotavljajo brzdanje ošabnosti birokratskega telesa in oblasti.

Uredništvo Portorožana

SPOŠTOVANI IN DRAGI SOKRAJANI!

Kadar morem, preberem Portorožana. Od A do Ž. Ne enkrat, po večkrat. To pa mi je mogoče večinoma samo takrat, ko se mudim doma. Tokrat sem preživel v svojem Liminjanu ves avgust. Avgustovsko številko pa mi je poslala žena že po mojem vnovičnem odhodu na tlako v tujino sem gor v moj "švabski" Nigirdom (Primož Trubar). Odlična je. Meni povsem blizu. Popolnoma "somišljeniška". Polna zdrave pameti in dobrega hotenja. Hvala vam! Hvala vam za zvestobo, dobronamernost, vztrajnost in odločnost. Jaz sem pa že mislil, da je "tam doli" pri nas prav vse izprevrženo. Čudoviti ste!

Želim vam v vsem dobrem vse najboljše in vas vse prisrčno pozdravljam!

Vaš dr. Marko Dvořák, Ulm, Nemčija

Portorožan št. 8, Igrišče za golf: prednikom v sramoto, zanamcem v škodo

V avgustovskem Portorožanu v prispevku pod naslovom IGRISČE ZA GOLF: PREDNIKOM V SRAMOTO, ZANAMCEM V ŠKODO, berem zaključni stavek besedila, pod katerega ste me podpisali:

Razmislimo o državljanski nepokorščini in, če ne bo drugega izhoda, glasujemo za pandolo! Moje besedilo glasi: Razmislimo o nepokorščini, če ne bo drugega izhoda in: Glasujemo za pandolo.

Obrazložitev: Nepokorščina pride po mojem prebricanju in načinu reševanja težav na vrsto po tem, ko smo izkoristili vsa druga sredstva: predstavitev našega stališča, obrazložitev dejstev vsem vpletenim v

odločanje v naši občini, osveščanja letih, pogovori, mnenja strokovnjakov iz različnih področij, ki znajo z utemeljitvami razložiti nesmisel in škodljivost izgradnje igrišča za golf, osveščanje širših množic, predstavitev zadeve izven naše občine, iskanje podpore in ukrepanja pri pristojnih ministrstvih, dogovori, itd. Ko smo vse to postorili in še kaj bi se našlo, lahko rečemo, **da nimamo drugega izhoda**, kot navajam in takrat šele razmislimo o nepokorščini. Kar se pa pandola tiče, zasluži, da ga podpiramo in razvijamo v vsakem primeru in ne le, če ne bo drugega izhoda, kot meni popravljalec - popravljalka mojega besedila.

Zahvala gre vsakemu, ki mi popravi slovnične napake (zaradi nezadostnega poznavanja slovnice sem opravila maturo šele v drugem poskusu), nekako prenesem, da se niste upali objaviti stavka, kjer želim imeti seznam ljudi, ki nas pehajo v to norost tudi zato, da bomo bolj izpostavljeni borci proti izgradnji igrišča za golf vedeli, kdo se nam bo maščeval, nasvet glede **spreminjanja pomena** mojega besedila pa sprejemam le od značajnih, razumnih, samokritičnih, dobronamernih, zdravo razmišljujočih oseb. Teh lastnosti pa pri vašem prekrojevalcu mojih besedil pač nisem uspela zaznati in zato seveda ne more »izboljšati« mojih misli. Spodrslijaj zaradi nedomišljenosti pri »popravljanju« (gradivo je na CD-ju in tiskarski škrat ni možen) se vam namreč ni zgodil prvič, celo priimek ste mi spremenili že dvakrat, čeprav sem vam vmes pokazala svojo osebno izkaznico prav z namenom, da preprečim nov spodrslijaj. Brez uspeha. Zaradi neljubih dogodkov sem omejila sodelovanje z vami na minimum, v kolikor pa smatrate, da ste ravnali prav, se bom morala povsem odvrniti od vas.

S spoštovanjem!

Ženja Konjajeva

PS.: Ali objavljate le pohvale vašega časopisa?

Pripis uredništva: Nikakor!

NEGA NOG NA DOMU

NIMATE ČASA ALI PREVOZA ?

(medicinska pedikura, striženje nohtov, otiščanci, kurja očesa, trda koža, vraščeni nohti, boleče noge...)

primerno za diabetike in nepokretne osebe

STROKOVNO OSKRIBIMO NA VAŠEM DOMU

Vinčec Karim
s.p. zdr. tehnik pediker
TEL. 031/ 851-242

SREBOTNIKOVA KLONILA V DVEH FINALIH

Letošnje leto je eno najuspešnejših za Velenjčanko. Dvema turnirskima zmagama je dodala še portoroški finale.

V Portorožu se je zaključil velik mednarodni ženski teniški turnir z nagradnim skladom 140.000 dolarjev. Blestela je najboljša slovenska igralka, Velenjčanka Katarina Srebotnik, ki se je z izjemno igro uvrstila v finale posameznic in dvojic, kjer pa je obakrat klonila. V finalu posameznic je bila boljša od nje Čehinja Koukalova, ki je zmagala s 6-2, 4-6, 6-3, v dvojicah pa je v paru s Hrvatico Kostaničevič izgubila proti špansko - italijanski dvojici Medina Garrigues s 4-6, 7-5, 6-2. Turnir je vzbudil veliko pozornost, saj ga je v samem teniškem centru kot pred malimi ekrani - turnir je neporedno prenašala nacionalna RTV - spremljalo ogromno število ljudi. Organizacija tekmovanja je bila izvrstna, spektakel pa se je zaključil z željo, da bi WTA turnir prirejali tudi v prihodnje. (až)

ŠD GALEB VPISUJE NOVE ČLANE

V Športnem društvu Galeb Portorož se po uspešni tekmovalni sezoni pripravljajo na hladnejše dneve. V klubskih prostorih na glavni portoroški plaži vpisujejo otroke za vadbo v priljubljenem jadrnem razredu **laser 4.7**. Trening obsega plavanje v bazenu na Bernardinu, športne igre v Fitnes športnem centru pri lucijskem Tušu (nogomet, košarka, hokej, badminton, namizni tenis, fitnes itd.) ter dvakrat tedensko vadbo na morju (jadrnanje, kajak-kanu, surfanje); v primeru slabih vremenskih pogojev na morju, kolesarijo ter se učijo taborniških veščin. Za podrobne informacije je na voljo **Sreten Stanišič** (tel. 041/310-837).

BALINARSKÉ NOVICE

Nikola Đorđević kot še nihče pred njim

Na mladinskem svetovnem prvenstvu v Novi Gorici je član portoroškega balinarskega kluba Antena **Nikola Đorđević** osvojil dve bronasti medalji, najprej v štafeti z Domžalcanom **Urošem Markičem**, zatem še v dvojicah s Sežančanom **Alešem Hrvatičem**. Nikola z vztrajnim delom nadaljuje uspešno tekmovalno pot, ki jo je začel z naslovom pionirskega državnega prvaka, nadaljeval z naslovom mladinskega državnega prvaka, vse skupaj pa kronal z dvema medaljama s svetovnega prvenstva, kar doslej še ni uspelo nobenemu slovenskemu predstavniku. Primat najuspešnejšega klubskega rezultata - tretje mesto na mladinskem prvenstvu nekdanje Jugoslavije - je doslej pripadal **Damjanu Šuligoju**. Damjan je z BK Mlinar pozneje osvojil tudi drugo mesto na evropskem klubskem prvenstvu, kar je še vedno največji slovenski klubski uspeh. Nikola je s tem uspehom na najlepši način obeležil praznovanje 25-letnice delovanja balinarskega kluba Antena. Klub je v mladinski in pionirski konkurenci še vedno daleč najuspešnejši balinarski klub na Obali.

(Lučano Grozić)

Kombinirana ekipa Lucije druga tradicionalnem turnirju

V nedeljo, 4. septembra so prizadevni člani Balinarskega kluba Lucija pripravili tradicionalni mednarodni balinarski turnir trojk. Udeležilo se ga je 31 ekip iz Slovenije, Hrvaške in Italije. Predtekmovanje se je odvijalo na več lokacijah, poleg lucijske še na Belem križu, v Dobravi nad Izolo ter v Kortah, finalni obračuni pa so potekali na centralnem igrišču v Luciji. Zmagalo je moštvo Marčelji (Hr.) pred Lucijo 3 ter Permacom (It.). Priredili so tudi posamični tekmovanji v bližanju in izbujanju. V bližanju je bil najboljši **Fatur** pred **Radovičem** in **Borisom Požarjem**, v izbujanju pa **Žilič** pred **Boštjančičem** in **Kosarjem**. Organizatorji so tekmovanje pripravili brezhibno. Poskrbeli so za bogate nagrade ter za mnoge kulinarčne dobrote.

(Jan Klas)

Ljubiteljice balinanja pozor!

Članice Društva invalidov občine Piran obveščamo, da organiziramo rekreacijsko balinanje na igrišču Lucija (pri Taverni) ob torkih in četrkih ob 8. uri. Prvo srečanje je bilo letošnjega 27. septembra.

SE ZNATE ISKRENO POGOVARJATI S PARTNERJEM?

V današnjem času partnerja pogosto živita drug mimo drugega: pogovarjata se samo o tistem nujnem, kar je neizogibno za organizacijo vsakodnevnega življenja in v zvezi z njihovimi otroki. S tem pa se pogovor največkrat zaključí. To vodi v vedno večjo odtujenost, vse pogostejše razdiralne konflikte in nazadnje k ločitvi. Partnerja si s tem zadajata veliko duševne bolečine in razočaranja, čemur bi se zagotovo izognila, če bi se bolj pogosto iskreno pogovarjala.

Naučite se poslušati

Iskren pogovor pomeni nedvoumno, ali, če hočete, »polno« zavedanje nagnjenj in čustev, ki jih gojite do svojega partnerja oziroma partnerice, pa seveda, da mu/ji to tudi poveste. Za to je potreben pogum in obenem odločenost, da se boste pred partnerjem razgalili, mu razkrili, kdo ste v resnici, kakšen je vaš notranji svet, ki ga gojite do samega sebe, partnerja in otrok. Hkrati je treba tudi zavestno poslušati in tudi slišati, kaj vam pripoveduje vaš življenjski partner. Takšno razgaljanje poveča stopnjo ranljivosti in intimnosti, kar v marsikomu vzbuja občutke ogroženosti. Prav to lahko sproži tudi prepire. Zakaj? Ker se s prepirom lahko spet vzpostavi varno razdaljo. Paradoks pa je, da se s prepirom partnerja – nasprotno – velikokrat pravzaprav zblížata in ne oddaljita, kot si to pogosto mislimo.

Modelov ne/pogovarjanja in ne/izražanja misli in čustev ste se naučili doma, že v svoji primarni družini, kjer ste se naučili, kako poskrbeti zase (koliko pomembne so vaše potrebe, ali so vam jih dopustili izraziti, naglas povedati ...). Naučili ste se: kako se pogovarjata mož in žena, kako ravnata z otroki, kakšno mesto imajo vaše potrebe, kaj si lahko želite in česa si ne smete, kako si pridobite pozornost (s pridnostjo ali, nasprotno, sitnarjenjem in negativnim obnašanjem), koliko in kako lahko izražate čustva, pa tudi katera čustva je bolje skriti in še in še ... Vsakdo nosi v sebi in tisoče ur »posnetkov« odnosa, kakršnega sta med sabo vzpostavila vaš oče in mama, pa odnosa, ki sta ga imela do vas in vsak od njiju do samega sebe. Tako pač vsak posameznik v partnerski odnos prinese svojo »dediščino«: svoj model komuniciranja in izražanja misli, želja, potreb in svoj model poslušanja, ki se ga je naučil doma. Zato mora vsak sam pri sebi sprejeti odgovornost za to, kako bo kaj povedal ter kaj in kako bo slišal oziroma razumel ali interpretiral. Pogosto partnerja govorita drug mimo drugega, dejansko pa je, kot bi se sploh ne slišala. Kar je bilo povedano, je na drugi strani čisto drugače sprejeto. Zato je pomembno sprotno preverjanje, ali ste partnerja pravilno razumeli. Zato nikar ne odlevajte in partnerja vprašajte, kaj je mislil s

povedanim izraziti.

Če ne gre drugače, je dobrodošla pomoč...

Preseganje modelov komuniciranja oziroma pogovarjanja, kakršnih ste se naučili doma, ni enostavno. Če jih želite spremeniti in izboljšati medsebojno komunikacijo in kakovost skupnega preživljanja časa, se morate tega lotiti sistematično in odgovorno. Kar pomeni, da se s partnerjem odločita za skupno načrtovanje časa (ura, dan), ki ga bosta – predvsem za pogovor – namenila drug drugemu. V tem času izključita vse, kar bi vaju utegnilo motiti, zato bo najbolje, če zaprete okna, izklopite telefon ipd. ... To mora biti čas, ko ste popolnoma posvetita drug drugemu. Zato ne prepuščajte tega »samo vajinega časa« naključju, temveč si ga redno jemljite, kajti sicer ga bo vse manj, zamer in neizgovorjenega med partnerjema pa vse več. To pa vaju bo od tistega, kar si resnično želite drug od drugega, le še bolj in bolj oddaljevalo.

Včasih se partnerja znajdetaj v položaju, ko obupata in ne vidita več izhoda iz njune stiske. Takrat se ločita, ali pa se odločita, da bosta živela vsak svoje življenje in enostavno životarita. Marsikateri par se v takšni situaciji odloči za obisk ustreznega strokovnjaka, ki jima stoji ob strani, ko- postopoma in potrpežljivo – drug ob drugem vlečeta na plan korenine njihovih konfliktov in nerazumevanja. Pomembno je potemtakem, da se jih oba partnerja začneta zavedati. Med zakonsko terapijo se, denimo, med partnerjema ustvari nekakšen »varen prostor«, kjer zmoreta začeti iskren dialog o svoji bolečini in prizadetosti. Postopno tako razmejujeta tiste odnose, konflikte, probleme ..., ki so se razvili iz njunega odnosa, od onih, ki sta jih prinesla s sabo od doma, iz primarne družine. Včasih pride na terapijo samo eden od partnerjev, bodisi ker se mu drugi noče

pridružiti, bodisi ker sta se že ločila. Tudi v takšnih primerih lahko strokovnjaki na terapiji marsikaj naredijo na področju izboljšanja odnosov bodisi z otroki, (bivšim) partnerjem bodisi s starši ali nasploh.

Svetujemo vam pa, da ne čakata, kako bi vajin odnos pripeljali do točke, ko bi več ne videla smisla nadaljevati skupno pot. Zato se pogovarjajta, izobražujta in berita literaturo s tega področja. Ali pa pokličita in pridita na terapijo, s čemer boste sebi in vajinim otrokom prihranili marsikaj mučnega in grenkega. Vsakdo stremi, da bi bil srečen, pomirjen in zadovoljen sam s sabo in svojimi bližnjimi, zato predlagamo, da s partnerjem/partnerico – če sama ne najdetaj izhoda – poiščeta oporo pri strokovnjaku, ki vama lahko pomaga spremeniti vajin odnos.

Nada Mirnik, specialistka za zakonsko in družinsko terapijo

Ritoša

**ZAMENJAJ STARO
KOLO ZDAJ!!**

POSEZONSKO ZNIŽANJE

ELAN, TREK, GT, CULT, AUTHOR.

STROKOVNO SVETOVANJE

Ugodna prodaja na 6 do 24 obrokov.

gotovinski popust in staro za novo.

Kolesarski center »Ritoša«. Izola tel.: 05/6401-240. 6415-337

www.ritosa.si

ritosa@siol.net

KAKO SEM IZGUBLJAL IN DOBIVAL DESET KILOGRAMOV ALI O »FILANJU« NOTRANJE PRAZNINE

(Napisano v času stroge diete)

Jem. torej sem ljubljen. B. I.

Kdor je. pridobiva na teži, počuti se težjega. V tem je nekaj bahavega, rasti ne more več. širi pa se lahko, na licu mesta, pred očmi drugih. Tudi zato rad je skupaj z drugimi, je kot tekmovanje v basanju. (Elias Canetti, Množica in moč)

Zgodba o boju s kilogrami je dolga kot življenje. Že v otroštvu nam govorijo bodi priden in vse pojey. Ne maraš mamice, ker nisi vsega do konca pojedel, še eno žličko za dedka in babico. V povprečnih slovenskih družinah je ljubezen in toplina neposredno povezana s hrano. Ko prideš domov, starši vedno vprašajo, ali si kaj lačen. Zgodba se nadaljuje ob praznovanjih, ko je obvezen ritual obložena miza in prenažiranje. Ko nas nihče nima rad, ko smo depresivni in tečni in žalostni, nekaj pojemo in se že počutimo bolje. Hrana je največji anksiolitik. Večkrat sem deklice vprašal, kaj imajo raje: seks ali čokolado, pa so skoraj vse odgovorile, da čokolado, ker seks ni vedno dober.

Ko sem delal kot trgovski potnik bosanskega podjetja za Slovenijo in Hrvaško, se je začela dobro znana zgodba o podkupovanju poslovnih partnerjev z obiljem hrane in pijače. Prozorsko meso se je kar topilo v ustih, pa tudi doma vzgojene postrvi so mi šle v slast. Vsi naši delovni sestanki so potekali za obloženo mizo, in če se nisi pridružil orgiji prehranjevanja in zalivanja z domačo »meko rakijo«, nisi bil njihov. Kilogrami so se kopicili, vedno manj sem se gibal, pa tudi košarke nisem več igral nekajkrat na teden. Začarani krog odvisnosti in krivde se je pričel. Začele so se prve diete, postji in potem spet prenažiranje. Izgubil sem sto kilogramov in jih spet pridobil.

Vsako pomlad sem začinil s sedemdnevnim postom. Prvi dan me je obvezo bolela glava, saj so se letne obloge nabirale na stenah želodca, nezdrave usedline so se poganjale po telesu in zastrupljale organizem, dokler me ni prijela nevrotična potreba po športu in gibanju. Vseskozi sem tekal in skakal in tako vsaj malo pozabil na hrano; misel nanjo mi je vseskozi črvčila možgane. Moji prijatelji so se začeli prehranjevati samo presno, guru Wandermaker za vse težave krivi meščansko hrano. Nekaj vztrajnejev je res odpravilo glavobole in alergije, a sem ob njihovem shiranem telesu takoj pomislil na koncentracijsko taborišče in obraze do smrti izmučenih Židov. Kljub vsemu sem se lotil presne hrane, sadja, zelenjave in oreščkov. Glodal sem in glodal nebeške travice kot zaprisežen biljožder, a volčja lakota kar ni hotela izginiti. Največji problem tovrstne prehrane je, da človek izgubi stik z normalno socialno mrežo, stari večinoma zapiti in okrogli prijatelji se te začnejo izogibati, saj imaš na ustih vseskozi nauke in nasvete o higienizmu - zdravem življenju z lahko hrano in veliko gibanja na svežem zraku,

Res sem se počutil bolje, posebno depresije in negativne misli so se kot milni mehur-

Foto: EZ

čki razblinili ob nekuhani hrani, a glej ga zlomka, teža se z običajnih 100 kg ni hotela premakniti. Je bil kriv prevelik vnos sadežev, solate z močnim dalmatinskim oljem in fižolom? Tokrat sem se odločil vztrajati na dolgi rok, saj je znano, da šele po sedmih dneh stroge diete začnemo izgubljati prve maščobne obloge, prej pa tehtnica pokaže nekaj kilogramov izgube vode.

Rad bi se spet počutil kot pravi moški, ki je ponosen na svoje trenirano telo, rad bi v kopal-kah paradiral po plaži kot dobro ohranjeni Narcis, brez odvečnega trebuha, ki že na prvi pogled kaže na moža z malo volje in veliko nezdravih odvisnosti. Zatorej sem pospešil jutranjo telovadbo, skledce in trebušnjake, saj telo,

ki na hitro izgubi težo brez telovadbe, zgleda kot ponošena obleka na zapuščenem obelalniku.

Svetovna zdravstvena organizacija že nekaj let opozarja, da jemo premalo sadja in zelenjave, a problem je, da je s strupi predelana industrijske hrana vedno cenejša, domača bio sadje in zelenjava pa se vztrajno dražita. Bogati ljudje bodo bolj zdravi, reveže pa čaka pitanje z otrobi, ki vsebujejo kancerogene snovi, kar že kažejo prve raziskave, v Sloveniji so bolj debeli siromašnejši sloji prebivalstva.

Po mesecu dni skoraj izključno presne hrani sem res izgubil nekaj kilogramov, počutim se bolje. Mi bo tokrat uspelo na dolgi rok shujšati pod 90 kg, bom uredil nevrotično prehranjevanje in se nehal tolažiti s hrano? Ko me boste srečali na ulici, vam bo moje telo povedalo vse ...

Igor Bizjan, Lakotnik

Optimisti verjamejo, da živimo v najboljšem od mogočih svetov. Pesimisti se bojijo, da je to morda povsem točno.

KLIMA NAPRAVE PANASONIC MITSUBISHI TOSHIBA

- ugodno posredovanje kreditov Banke Koper
- brezplačno svetovanje in ogled prostorov
- servis in vzdrževanje zagotovljeno
- garancija do 5 let na kompresor

INŠTALACIJE
TRAMONTAL

Edvard Brajko s.p.
Lucija
GSM: 041/628-658

JANEZKOVA DOMAČA NALOGA PRIŠLA JE JESEN (PROSTI SPIS)

V deželo je prišla jesen. To vem zato, ker nas je naš sosed, ki običajno sploh ne pozdravlja, sladko prijazno povabil na trgatve v svoj vinograd. Pa je moja mama vljudno odklonila in pojasnila, da moj tata itak skozi vse leto pridno podpira vinogradnike in vinarje s svojo dejavnostjo v bifeju Pri žejni sipi.

Tudi sadje je že zrelo in ponekod kar samo pada z vej. Moj tata pravi, da so tudi nekateri politiki in ekonomisti že dovolj zreli in je čas, da bi odpadli. Pa je moja mama takoj opomnila, da jih ne bi nihče pobral s tal, ker so povsem neužitni, za kompost pa tudi niso primerni, ker bi bili kot gnoj okolju neprijazni.

Prva jesenska nedelja, se pravi današnja, je prinesla referendum o usodi zakona o RTV. Moj tata pravi, da pri nas že nekaj let vse predreferendumske dejavnosti nazorno kažejo, kako veliko večino naših politikov ob vsaki napovedani spremembi (ali poskusu spremembe) napade paranoia. To je nadležna psihična motnja, ki zaradi stalnega strahu pred namišljenimi zasledovalci vodi politike v zanemarjanje pomembnih obveznosti, katere dolgujejo svojim volilcem. In še pravi moj tata, da ne bi škodilo, ako bi – ob poplavi državnih uslužbencev – zaposlili tudi parlamentarnega psihiatra; ta bi imel ob referendumih polne roke dela s paranoiki. Moja mama, ki je bolj romantična, nostalgična duša, je rekla, da bi precej glasovala ZA, če bi zagotovo vedela, da bo zabavni program RTV v bodoče vseboval več dobrih, starih cirkuških predstav. Pa je moj tata na to pripomnil, da se je tudi on že naveličal predvajanja enih in istih klovnov iz državnega zbora in žonglerjev iz oddaj o slovenskih gospodarskih vprašanjih.

V tem času je konec poletne turistične sezone. Mojemu kraju – razen nekaj dodatnega hrupa – ni prinesla nič novega: tudi letos smo turistom izkazovali gostoljubje z "liscami" in odvozi avtomobilov in bili – kot zmeraj doslej – prizanesljivi in razumevajoči do vseh, ki so na cestah, plaži in drugih javnih mestih ropotali s pločevinkami piva ter ob tej blagoglasni spremiljavi tujcem razkazovali naše običaje ter kulturo nasploh. Moj tata je rekel, da tudi take stvari spadajo v turistično tradicijo in da se po nečem pač moramo razlikovati od drugih. Upam, da se moja učiteljica s tem strinja, drugače bom spet dobil slabo oceno. – Janezek.

Sonja Požar, Lucija

VI SPRAŠUJETE – PORTOROŽAN ODGOVARJA

S kakšnimi občutki ste spremljali proslave ob obletnici priključitve Primorske maticni domovini?

S tesnobnim občutkom, da – glede na dogajanje v gospodarstvu Primorske in okrog državne meje v piranski občini – mamica domovina (s pomočjo ljubljanskih modrecev) to deželo počasi odklaplja...

Vodilni turistični delavci v naši občini so na županjo naslovili predlog, naj občina takoj pristopi k usmerjanju in reševanju razvoja turizma. Ja kaj, za vraga, so pa eni in drugi počeli do zdaj na področju turizma...?!

Pa kaj se ne vidi?

Krajani Dragonje so na javni obravnavi državnega lokacijskega načrta za mednarodni obmejni prehod upravičeno zahtevali obvoznicno za lokalni promet. Menite, da bodo uspeli?

Odvisno od tega, koliko ljubljanskih vikendašev imajo v svoji krajevni skupnosti...

Smo slišali, da so številni (neznani!) zbiralci spominkov kar nekaj let veselo in nekaznovano plenili po vrtu starega hotela Palace in v stavbi sami. So mar vsi redarji v občini zaposleni samo s preganjanjem slabo parkiranih avtomobilov? Zakaj jih ni

nihče zaposlil za varovanje objekta, kakršen je Palace?

Ko pa do nedavnega sploh nihče ni vedel, če se bo ta reč sesula še predno se bo našel investitor za obnovo...

Kolikor vem, plavajoče reklame v naših kopališčih sodijo v kategorijo onesnaževalcev okolja ter istočasno ogrožajo varnost ljudi (da o tem, koliko je od njih gospodarske koristi, niti ne govorimo...). Imam prav?

Da, prav imate. In...? Mar ne veste, da pri nas ne zadostuje imeti prav?

Pa ne, da je kaj resnice v novici, da naj bi prihodnje leto v Piranskem zalivu organizirali dirko hitrih čolnov? Mar spet samo za peščico samozvanih VIP-ov? Ne gre morda za podobno o zgodbo kot je tista o golfu v Sečovljah?

Glede na to, da gre tako za onesnaževanje okolja kot za prekomeren hrup, dirka zagotovo bo!

Kaj delajo razne visoke vladne osebnosti, izvoljene (posredno ali neposredno) od ljudstva, v času, ko Hrvatje trpinčijo naše ribiče in veselo zidajo svoje postojanke na slovenskem obmejnem ozemlju?

Pišejo diplomatske note in v njih izražajo svoje nezadovoljstvo, včasih celo ogorčenje...

Sonja Požar

VIC Z MEDMREŽJA:

»Ko sem se včeraj zvečer vrnil domov, je žena hotela, naj jo peljem nekam ven, nekam, kjer je drago. Peljal sem jo na Petrol...«

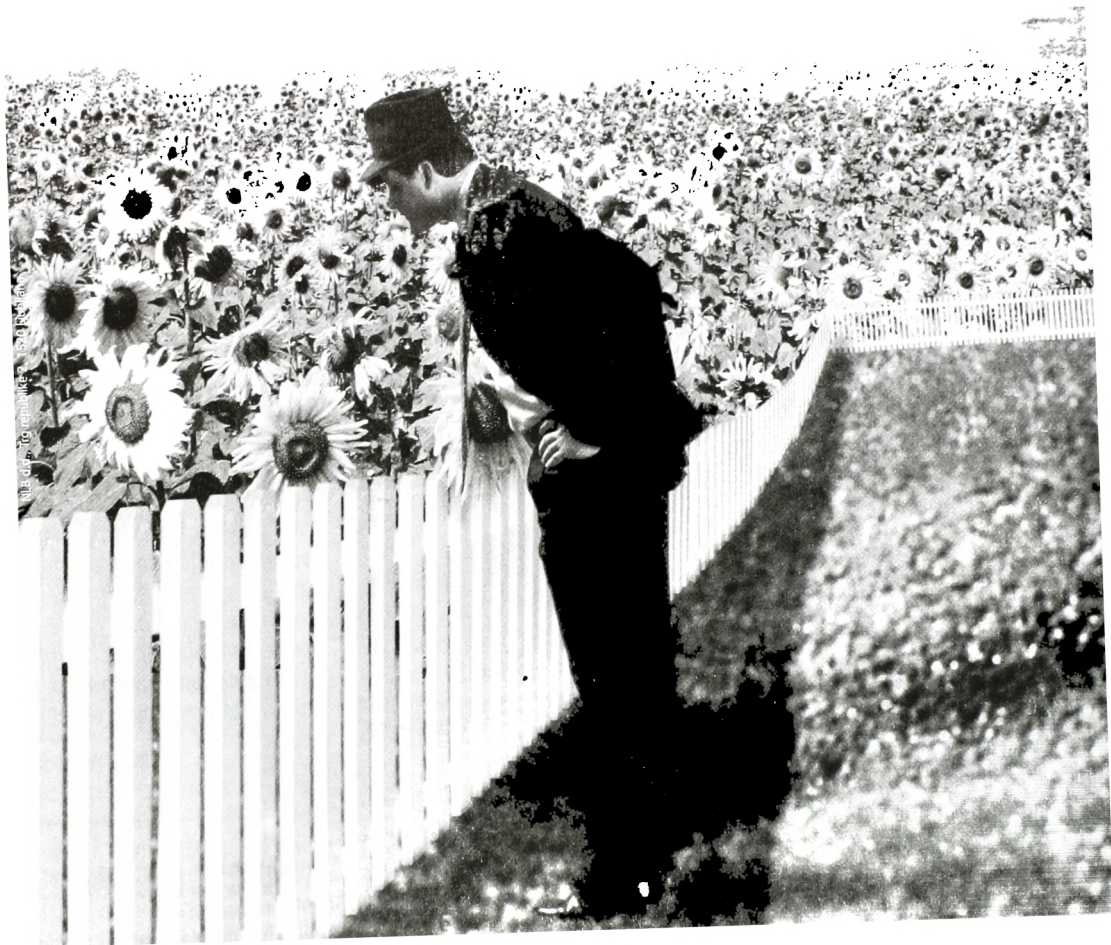

na Prešernovem nabrežju
v Piranu

Tel.: 05 674-71-01.
674-71-02, 674-71-22.
Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljčna vina.

Za obisk se priporočajo.

Čas teče in stvari se spreminjajo, ljudje pridejo in odidejo, za njimi že stopajo drugi, ki se nekaj časa še spominjajo, nato pozabijo... Tako je pač. Toda nekaterih ljudi in stvari ne bi smeli nikoli pozabiti: tistih, od katerih se lahko tudi prihajajoči mladi rodovi učijo ljubiti svet, spoštovati njegove darove in najti v preprostih stvareh velika, osrečujoča bogastva.

Tisti, ki smo bili zaposleni v Drogi Portorož v letih, ko je še upravljala s solinami, smo poznali živo legendo stoletnih fondov: solinar Odorico Gei je bil eden poslednjih solinarjev, ki so doživljali soline tako, kot

Ko so se soline dotaknile srca...

dober kmet doživlja svoja polja – z ljubeznijo in srcem, polnim upanja, da bo kruh vsak dan na mizi... Septembra poteka natanko šest let, odkar sem ga poiskala v solinah, ker je pristal na kratek intervju za Drogino revijo "Od nas do vas", namenjeno delničarjem in poslovnim partnerjem. V modrikastem jesenskem jutru je nežna sapa lovila njegove besede in jih odnašala preko samotnih fondov; zdelo se je, kot da so jim prisluhnili... Vse, ki smo poznali solinarja Odorica in vedeli, kako je bil prirasel na soline ("Kot veja na drevo," je rekel tisto jutro), je vest o njegovi smrti napolnila z otožnostjo. In v duhu smo zagledali soline in se domislili vseh težav, ki so se zadnja leta zgrnile nanje. Kaj je narobe z nami, kaj je narobe z zdajšnjimi časi, da se pred našimi očmi spreminjajo v prah biseri, ki so jih rodovi prednikov dolga stoletja skrbno čuvali? Kaj bo z narodom, z državo, ki ne najde hitrega, zanesljivega načina, kako ohraniti kulturno dediščino? Kot opice posnemamo druge in rinemo igrišče za golf tja, kjer bi se morali pred svetom pohvaliti z edinstveno lepoto in bogastvom davnega izročila (kajti turisti ne hodijo v druge dežele zato, da bi tam videli stvari, katere imajo doma...); če bi seveda znali prisluhniti lepoti solin kot je to znal solinar Odorico...

Mnogo nas je še, ki poznamo pravo vrednost Sečoveljskih solin; v zadnjem času tudi ne manjka ljudi, ki se trudijo po vseh svojih močeh, da bi uresničili projekte za ohranjanje tega izjemnega koščka slovenskega mediterana. Toda nikoli več se ne bo nihče ozrl preko fondov in nasipov s toliko ljubezni v očeh kot je to storil vsako jutro solinar Odorico...

Sonja Požar, Lucija

To so časi hitre prehrane, a počasne prebave, velikih ljudi in majhnih karakterjev, hitrih zaslužkov in plitkih odnosov. To so dnevi dveh plač, a pogostejših ločitev, luksuznih hiš, a uničenih domov. To so dnevi hitrih potovanj, večkratnih plenil, moralnosti, ki se lahko zavrže. enodnevnih predstav, pretežkih teles.

Kot vsako leto je Društvo invalidov občine Piran tudi letos organiziralo izlet za člane - težke invalide: ki je prilagojen njihovim sposobnostim. Na izlet so šli 21. junija, udeležilo pa se ga je 30 članov s spremljevalci. Ogledali so si cerkev z znamenitimi freskami v Hraštovljah in se nato odpeljali po okolici – Savrinskih gričih. Vozili so se skozi urejene vasi, ki so znane po raznih prireditvah (na primer: Marezige po prazniku refoška, ipd.). Kosili so v Pomjanu, kjer nas je s sladico pogostila predsednica socialne komisije. Po družabni igri, ki jo vedno organizira predsednica za šport in rekreacijo, so se polni lepih doživetij odpeljali proti domu.

Člani – težki invalidi se žal ne morejo udeleževati drugih aktivnosti društva, zato je tovrstno druženje in razvedrilo zanje nepogrešljivo. Izlet bo zlasti tistim, ki so odvisni od pomoči drugih, ostal se dolgo v lepem spominu.

Ana Jakič

1. oktober - svetovni dan starejših

ZAHVALA

Ob smrti

Ines Crnković, roj. Zorič (8.8.1924 - 15.9.2005),

od katere smo se poslovili v torek, 20. septembra, se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom iz Punta na Krku in Pazina, njenim prijateljem iz Doma ostarelih v Puli in vsem sosedom iz Mirnega kota ter znancem in prijateljem, ki so nam stali ob strani. Iskrena hvala za izražena sožalja, darovano cvetje in sveče.

Iskrena hvala duhovnikom p. Gavdenciju iz minoritskega samostana v Piranu za poslovljeni govor ob pogrebu ter očetu Francu, portoroškemu župniku, za pogrebno mašo. Iskrena hvala pevcem ter vsem ostalim, ki so se od nje poslovili na piranskem pokopališču.

Sin Branko Barhanj z družino

NEPREMIČNINE PIRAN-PIRANO

Ulica svobode 65, 6330 Piran

Tel.: 05/ 673 02 50, Fax: 05/ 673 02 55

Stanislava: 041 687 075, Daniel: 041 784 750

e-mail: info@casabela.net

www.casabela.net

MI MED SEBOJ

čestitamo * voščimo * vabimo * zahvaljujemo se

☼ Dokler so otroci majhni, jim daj korenine, da poženejo, ko postanejo malce večji, jim daj peruti, zato jim veliko pripoveduj o lepem in čudežnem. To so pravljice!

(indijski rek)

Dragi otroci,

tudi to jesen vas bomo knjižničarke popeljale v čudoviti svet pravljic. Naj vam potihno prišepnemo na uho, da vas pričakujemo **na čisto prenovljenem in polepšanem** mladinskem oddelku Mestne knjižnice Piran. Prvič se dobimo **v sredo, 5. oktobra, ob 17. uri**, potem pa naprej vsako sredo ob novi pravljici. Skupaj bomo prisluhnili, ustvarjali, se pogovarjali ...

Pridite, lepo se bomo imeli! Knjižničarke

☼ 1. septembra je praznovala **Heidi Mikuš**, dejavna članica Sveta KS Portorož in uredniškega odbora Portorožana. Sodelavci in prijatelji ji želijo, da bi se ji uresničile vse skrite želje.

☼ 27. septembra praznuje gospa **Marija Pečnik** iz Lucije. Vse najlepše ji želijo vnuki **Tadej, Domen, Aljaž** in **Leonard** ter vsi njeni, ki jo imajo radi.

☼ Oktobra praznuje »abrahama« **Ivan Grobovšek**, kontrolor letenja na sečoveljskem letališču. Prijatelji mu želijo še na mnoga leta.

ZAHVALA

Za vedno je zastalo ljubeče srce našega dragega moža, očeta in nonata

Mihaela - Miheta Juratovca (26. 8. 1934 - 16. 9. 2005)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, bivšim sodelavcem in Društvu psoriaticov Slovenije - podružnica Notranjska, za izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala gre osebnju Splošne bolnišnice Izola, g. župniku Francu Prelcu za opravljen pogrebni obred ter župnijskemu pevskemu zboru Sv. Lucija.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga spoštovali in imeli radi.

Vsi njegovi

Portorož - Šentjane, 19. septembra 2005

ŠOLSKE POTREBŠČINE ZA OTROKE

Piranska območna organizacija **Rdečega križa** je tudi letos pred začetkom šolskega leta obdarila otroke s šolskimi potrebščinami. Potrebščine v vrednosti po 5.000 tolarjev je prejelo 40 otrok. Letos so se v tej hvalevredni vsakoletni donatorski akciji Rdečemu križu pridružili še **Aleksander Vučko** (Hartis Lucija), sečoveljsko turistično društvo **Taperin** ter portoroško društvo **Jaz sem najboljši**.

OKTOBER V PIRANSKI MESTNI KNJIŽNICI

* **Sreda, 5. oktober, ob 19. uri** v Pečaričevi galeriji v Piranu: pisatelj **Vanja Pegan**, predstavitev romana Čoln

* **Petek, 7. oktober, ob 19. uri** v Pečaričevi galeriji v Piranu: predstavitev dela pisatelja in novinarja Ezia Mestrovicha (v sodelovanju s Skupnostjo Italijanov Giuseppe Tartini)

* **Od srede, 13. oktobra** v knjigarni Libris v Piranu: razstava **Naše mesto v lepih besedah** (v sodelovanju s knjigarno Libris)

Številka/ Numero 9* September/ Settembre 2005 * letnik/ anno XV* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 850* izdajatelj in ustanovitelj KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ/ COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431 Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione: Obala 16, p.p. 46, 6320 Portorož/ Lungomare 16, 6320 Portorose* UREDNIŠTVO/ REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. urednik), **Mitja JANČAR** (odg. urednik), **Andrej ŽNIDARČIČ** (sekretar), **Livija SIKUR ZORMAN**, **Nada KOZINA**, **Heidi MIKUŠ*** računalniški prelom: **Edi ZADNIK*** tisk/ stampa: **PIGRAF d.o.o. Izola*** izhaja: mesečno* naklada: 3.000 izvodov* cena: 0 SIT* ; tel. uredništva: 05/ 674-09-48 ali 674-09-47* e-mail: ks.portoroz@amis.net * V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/ A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Ana Jakič, Sonja Požar, Valentina Klemše, Nada Mirnik, Dušan Puh st., Andrej Susman, Rafael Dodič, Janez Klasek, Lučano Brozič** in še kdo.

CRUISE & FERRY CENTER TURISTIČNA AGENCIJA

Specialisti za križarjenja in vse vrste prevozov: Trajektni, letalski in železniški. Počitnice in hoteli po vsem svetu.

Ekskluzivno zastopamo naslednje družbe:

Costa Crociere, MSC Crociere, Louis Cruises, Royal Caribbean & Celebrity Cruises, Carnival, Princess, Cunard, Minoan Lines, Superfast & BSF, G&A, Anek, GNV, Corsica & Sardinia Ferries, Moby Lines, Jadrolinija, Tirrenia, SNAV, SEM, P&O, Viking, Trenitalia, Britrail, Amtrak, Finnrail, ...

Cruise & Ferry Center, Obrtna cona - Liminjanska 94b, Lucija
Pričakujemo vas od 10.00 - 18.00 ure.

Pokličite: **(05) 67 10 777**

www.cruise-ferry-center.com

AVTOR MARKO BOKALIČ		SREDSTVO ZA BELJEZJE PERILA		ŠALTER ZA POSLOVANJE S STRANKAMI		MORALNO POKVARJENO MESTO (SKUPAJ Z GOMORO)		ALFI NIPIC		VERNIK, KI VERUJE V ENEGA BOGA		VSAKA OSEBA GA IMA		GOLIUF, SLEPAR, CIGAN		NACE SIMONČIČ		ORODJE ZA ČIŠČENJE BLATA S PLUGA		SKAVTKA		DOLGOPRSTNEŽ	
POSAMEZNOST																							
GOSPODARSTVENICA																							
ZVOK PRI STRELU																							
										ŠVICAR. SMUČARKA (SONJA)						BLAGA ARABSKO-ETIOPSKA DROGA DUET							
										OGNjenik													
												KAČA, KI ZADAVI ŽRTEV										KRAJ POD POHORJEM	
RAČUNAL. OBLIKOV. MATEVŽ BOKALIČ		OSEBNO DVIGALO		Z NJO NAREDIMO VBOO		ZLITINA ZA MEDALJE ZA 3. MESTO		SLOV. ARHITEKTA (BRANKO IN IVAN)				TUKAJ						TOMAŽ HUMAR					
								UPORAB-LJANJE		MANEKEN KOBILICA		RENAULTOV AVTO						SLADKOVODNA RIBA					
NEKDANJA UTEŽNA IN DENARNA ENOTA														KOMIK OLIVER HARDY BODIČAST IZRASTEK									
ODRSKA ALI FILMSKA UMETNICA																		PALEC, COLA					
																		ANTON INGOLIČ					
PUŠKA ZA STRELJANJE NA MAJHNE RAZDALJE																							
855 km DOLG PRITOK JUKONA NA ALJASKI																							
																						MURA nogavice	

Pravilno rešeno križanko pošljite do 15. oktobra 2005 na naslov: KS Portorož, Obala 16, PP 46, 6320 Portorož.

Pokrovitelj: Več kot čistilnica MARE bo med srečne izžrebance razdelila 5 enakovrednih praktičnih nagrad:

Bon za kemično čiščenje ter nogavice proizvajalcev: Levante, Mura, Prisco...

Zaposleni v "Več kot čistilnica MARE" in njihovi sorodniki ne sodelujejo v žrebanju.

Imena izžrebancev bomo objavili v naslednji številki Portorožana.

MALI OGLASI

➤ Praktičen moški moški srednjih let išče **stanovanje**, s kuhinjo in sanitarijami. V zameno skrbi za hišo ter ureja njeno okolico. Pripravljen je pomagati osebam, potrebnim pomoči. Opravlja tudi vsa gospodinjska dela. Pokličite, ne bo vam žal! Tel.: 041/817-389.

➤ **Opravljam gospodinjska dela** (likanje). Informacije po tel.: 041/465-781.

➤ **Oddamo študentske sobe** in apartmaje v Izoli (tel. 041/392-175) in Kopru (041/734-622).

➤ **Dva usnjena kavča**, stara 1 leto, ugodno prodam. Informacije: tel. 040/614-812 ali 05/67-34-530.

➤ Osnovnošolcem slovenskih šol nudim **inštrukcije** italijanskega jezika. Informacije po tel.: 041/366-869.

➤ **Izdelujem** in montiram nadstreške iz nerjaveče pločevine za zvonce, okna in vrata. Informacije: 05/763 30 01, Savo Simić, Piran

➤ Upokojenka z dolgoletnimi izkušnjami **nudi pomoč** pri negi starejših ljudi. Pokličite: 041/841-086.

➤ **Zgoščenko s fotografijami** (537 posnetkov) z junijske prireditve »44 let piranske gimnazije« v portoroškem Avditoriju lahko naročite po telefonu: 031/681-997 (Marijan Šabič).

➤ Opravljam **gospodinjska dela** na domu. Za informacije pokličite: 040/739-938.

➤ **Fotoaparati**, profesionalni, nov, znamke Mamia RB67 - Profesional, ugodno prodam. Informacije po tel. 041/365-807.

➤ **Prodajam paradiznik** na veliko, za solato in vlaganje. Tel. 040/255-887.

Svoj mali oglas lahko sporočite po telefonu (05/674-09-47 ali 674-09-48), po elektronski pošti (ks.portoroz@amis.net), po običajni pošti (Krajevna skupnost Portorož, Obala 16, 6320 Portorož), ali ga dostavite osebno v uredništvo v stavbi KS Portorož (1. nadstr. levo).

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so tokrat darovali: **gospa** iz Lucije 4.000 tolarjev, **Rok SEDEJ** 2.000 SIT, družina iz Portoroža 1.000 SIT, neznani **darovalec** iz Lucije 2.000 SIT, **gospa** iz Pacuga 2.000 SIT, **gospa** iz Portoroža 2.000 SIT, družina **Peroša** 2.000 SIT in **Marija FATUR** 3.000 SIT.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu krajevne skupnosti Portorož (Obala 16, I. nadstr.) ali po položnici na transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431, s pripisom »Za Portorožana«. Zahvaljujemo se vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.